

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão,
Q. 1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

10/2021

Chỉ có một giá chuộc duy nhất cho các linh hồn và đó là sự đau khổ được liên kết với đau khổ của Ta trên thánh giá (NK 324).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 10/2021

LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Trong những ngày qua tình hình dịch bệnh trong cả nước diễn biến tương đối tốt đẹp: số vắc xin nhập nhiều và những người được chích vắc xin gia tăng rất nhanh, số người bị nhiễm virus tuy cao nhưng số trường hợp bệnh nặng và số người qua đời giảm nhiều, nhiều nơi đã giảm bớt giãn cách và người ta có thể đi lại được phần nào để mua thức ăn và đi làm... Xem ra tình hình trong những ngày sắp tới còn có thể cải thiện hơn nữa do số người được chích vắc xin ngày càng đông chiếm tỉ lệ lớn trong cộng đồng và tất nhiên số người có nguy cơ bị nhiễm nặng hay tử vong càng ít đi. Tuy nhiên căn cứ vào những số liệu của thế giới, người ta cũng phải luôn đề phòng vì virus có những biến thể mới, kháng được vắc xin có thể gây bất ngờ với tất cả chúng ta.

Vậy thì nhân loại phải sống chung với lũ, vẫn phải đối diện với virus đang hiện diện chung quanh chúng ta. Thực trạng đó làm chúng ta nhớ đến tình trạng gương xấu trong xã hội. Nói theo kiểu của Chúa Giêsu là chúng ta vẫn phải sống trong thế gian, chịu ảnh hưởng của thế lực sự dữ. Một trong những sự dữ phổ biến hiện nay là gian dối. Sự gian dối vẫn luôn rình rập chúng ta, lôi chúng ta vào con đường gian dối vì thấy mình được lợi lộc khi sống gian dối, khi lường gạt người khác. Người ta hay nói "thật thà thì thua thiệt". Gian dối khi giả nghèo để xin được nhiều đồ từ thiện, gian dối khi khai báo y tế để được đi lại dễ dàng hơn, gian dối khi lợi dụng danh nghĩa làm từ thiện để chiếm đoạt tiền dành cho người nghèo... và có lẽ còn nhiều hình thức khác nữa. Cuộc sống chúng ta xem ra phải đối diện các loại gian dối và cuộc sống ấy có thể làm giảm niềm tin của chúng ta với người khác. Trong tình hình đó lời kinh Lạy Cha mà Chúa Giêsu dạy là nguồn trợ lực chúng ta: "Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ, nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ".

BBT tổng hợp (theo caimon.org)

CHÚA NHẬT XXVII THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Tâm trạng của một đứa con mà cha mẹ đã ly dị với nhau: bị xâu xé ray rứt rất đau đớn: vừa thù ghét cha mẹ mà vừa đói khát thèm muốn tình thương của cha mẹ. Tương lai của những đứa con ly hôn là như thế: nó sẽ nổi loạn chống lại mọi người, phá phách mọi người và phá phách cả cuộc đời của chính nó nữa.

Vậy mà ít ai lưu tâm đến hoàn cảnh đau khổ to lớn ấy của những đứa con mà cha mẹ đã ly hôn. Ngược lại càng ngày người ta càng ủng hộ việc ly dị.

Lý do người ta dựa vào, là "Đã không thể sống chung với nhau nữa thì thà chia tay nhau". Một lý do quá giản dị, nhưng vì quá giản dị nên cũng quá thiếu sót, ít ra là thiếu sót 3 điểm sau đây:

1/ Thứ nhất là quá ích kỷ: chỉ lo cho những cặp vợ chồng mà không nghĩ đến những đứa con. Cho phép ly dị thì có lẽ vợ chồng sẽ thoải mái đấy, nhưng con cái thì sao?. Cha mẹ muốn thoải mái cho bản thân mình, và dồn mọi

hậu quả cho những đứa con phải chịu. Mà những đứa con đó nào có tội tình gì đâu? Tội là ở cha mẹ chúng, nhưng chúng phải gánh lấy hậu quả hoàn toàn.

2/ Thứ hai là phản trắc, lật lọng: những người ly dị là những kẻ phản trắc, lật lọng, không phải đối với ai khác mà đối với chính bản thân họ, đối với chính lương tâm của họ. Họ hãy nhớ lại xem trước khi cưới họ đã nghĩ gì, đã muốn gì, đã thề hứa gì? Họ muốn chiếm cho bằng được con người lúc đó họ đang yêu, họ chấp nhận tất cả mọi khó khăn xung đột của cuộc sống chung, và họ thề sẽ yêu thương nhau trọn đời. Lúc ban đầu thì vậy, nhưng lúc sau thì khác không yêu nhau nữa, không chấp nhận nhau nữa và đòi bỏ nhau bằng mọi giá. Có phải là phản trắc, là lật lọng, là tiền hậu bất nhất không?

3/ Và điểm thứ ba là người ta đã quên một điều rất là thông thường trong cuộc sống hôn

nhân: bất cứ cặp vợ chồng nào cũng phải trải qua những cuộc khủng hoảng. Không cặp nào thoát. Đó là điều tất yếu, và có thể nói còn cần thiết nữa. Cũng như một đứa trẻ cần phải trải qua khủng hoảng của tuổi dậy thì mới trở nên người lớn được, thì bất cứ cặp vợ chồng nào cũng cần phải trải qua khủng hoảng mới đi tới chỗ trưởng thành. Vậy mà khi gặp khủng hoảng thì tính ngay chuyện ly dị, thử hỏi làm sao gia đình trưởng thành được?

Đó là ba điểm rất quan trọng mà người ta đã bỏ qua không xét tới. Vì bỏ qua những điểm quan trọng như thế nên người ta càng ngày càng đòi hỏi ly hôn: những cặp vợ chồng trẻ đòi ly hôn, cha mẹ đôi bên xúi ly hôn, luật pháp cho phép ly hôn... Chỉ có Tin Mừng Chúa và Giáo Hội Công giáo là còn cố gắng ngăn cản việc ly hôn. Trong bài Tin Mừng hôm nay, chúng ta nên lưu ý tới những điểm sau:

1/ Những người biệt phái dẫn chứng với Đức Giêsu rằng ông Môsê cho phép ly hôn. Đức Giêsu trả lời: đó chỉ là vì lòng dạ chai đá của các người thôi. Nghĩa là Đức Giêsu vạch cho thấy nguồn gốc của ly hôn là lòng dạ chai đá, lòng xấu của con người. Và như chúng ta đã

phân tích ở trên, lòng xấu ấy chính là cái tính ích kỷ, cái thái độ phản trắc lật lọng, thái độ hèn nhát vội tìm đường lẩn tránh trước những khủng hoảng tất yếu của hôn nhân.

2/ Đức Giêsu nhắc nhở tính chất bất khả ly của hôn nhân là quyền của Thiên Chúa, con người không có quyền làm ngược lại "Điều gì mà Thiên Chúa đã kết hợp, con người không được phân ly". Nghĩa là Đức Giêsu phủ nhận mọi quyền của con người trong vấn đề này: vợ chồng không có quyền đòi ly dị, cha mẹ đôi bên và bè bạn không có quyền xúi ly dị, luật lệ xã hội không có quyền cho phép ly dị, cho nên dù có 100 tờ giấy ly dị cũng chẳng có chút giá trị nào trước mặt Chúa.

3/ Và thứ ba là Chúa nhắc mọi người phải nhớ đến những đứa trẻ. Đức Giêsu đã ôm trẻ nhỏ vào lòng, Ngài đã chúc lành cho chúng để nhắc mọi người phải thương yêu chúng, phải bao bọc chúng, đừng ruồng bỏ chúng để chúng phải bơ vơ vì cha mẹ chúng đã ly dị nhau; đừng ngăn cản, không cho chúng đến với Chúa bằng cách dạy chúng vào con đường bất mãn, nổi loạn, sa đoạ khi cha mẹ chúng đã ly dị với nhau.

CHÚA NHẬT XXVIII THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Chúng ta chớ vội trách 3 mẹ con nhà Zêbêđê, bởi vì nhiều khi chúng ta cũng giống như họ:

. Nhiều người trong chúng ta không thích cần cù lao động, không cố gắng tiết kiệm, mà chỉ mơ được trúng số độc đắc. Nhiều người thèm muốn và phân bì với cảnh giàu sang của người khác, nhưng không nhớ rằng trước khi được giàu sang như vậy người ta đã phải cần cù làm ăn biết bao nhiêu năm trời.

. Nhiều người chỉ muốn con mình ngoan, giỏi, ... nhưng chẳng chịu khó giáo dục con, nhất là chẳng bao giờ để ý làm gương tốt cho con. Thế rồi khi thấy con mình hư, không được như con người khác thì rầy, thì chửi, thì đánh đập. Hết chửi mắng đánh đập con cái rồi quay ra than thân trách phận, than rằng mình vô phước.

. Và trong chuyện đạo cũng vậy. Nhiều người chỉ biết cầu xin Chúa cho mình khá giả nhưng lại không chịu khó làm ăn. Có người chỉ biết có khoan tay cầu xin như vậy, rồi khi túng thiếu thì cắn nhả trách móc Chúa sao mình xin mãi mà Chúa không nhậm lời.

Những ước muốn của chúng ta cũng giống như những ước

muốn của 3 mẹ con Zêbêđê: những lời cầu nguyện của chúng ta cũng giống như những lời xin của họ. Ước muốn suông, cầu nguyện suông thì không bao giờ đạt được. Chúa Giêsu đã từ chối với 3 mẹ con ấy, rằng "Việc ngồi bên hữu hay bên tả Thầy thì Thầy không có quyền cho". Nghĩa là Chúa Giêsu không muốn ban ơn cho những kẻ làm biếng, những người không dám chịu gian khổ. Ơn Chúa và vinh quang Chúa chỉ ban cho những kẻ trước đó đã can đảm trải qua gian nan thử thách. Chính bản thân của Chúa Giêsu, để có thể đến với vinh quang phục sinh thì trước phải trải qua con đường gian khổ của Thánh giá. Chúa mà còn như thế thì huống chi là loài người chúng ta: không bao giờ có con đường tắt để đến vinh quang, cũng như không bao giờ có phép lạ cho những kẻ không chịu khó vác Thánh Giá.

Bài Tin Mừng hôm nay gồm vào một bài học chính: Phải qua Thập Giá thì mới có thể đến Vinh Quang, không thể đột giai đoạn, không có con đường tắt. Chúng ta phải xét lại đôi điều trong cuộc sống chúng ta.

Thứ nhất về lời cầu nguyện: Là người có đạo, chắc chắn

chúng ta đã cầu nguyện rất nhiều. Trong khi cầu nguyện, chúng ta xin Chúa rất nhiều thứ: xin cho hằng ngày dùng đủ, xin cho gia đình hạnh phúc, xin cho con cái ngoan ngoãn, xin được khỏi cảnh túng thiếu, xin cho được qua một cơn tai nạn... Những lời cầu xin ấy chắc chắn là rất thành thực, rất tha thiết. Nhưng thành thật và tha thiết lắm thì cũng chỉ bằng lời cầu xin của 3 mẹ con nhà Zêbêđê là cùng. Nhưng Chúa đâu có nhận lời cầu xin của 3 mẹ con ấy. Tại sao vậy? Đó cũng là thắc mắc của nhiều người. Họ nói: Nhiều người không có đạo, chẳng cầu xin gì hết mà vẫn giàu có, vẫn hạnh phúc, vẫn thành công; trong khi nhiều người có đạo cầu nguyện cầu xin hoài mà cũng chẳng được gì! Trước khi phàn nàn, trước khi bất mãn, chúng ta phải tự hỏi lại mình: phải chăng mình cũng giống như 3 mẹ con nhà Zêbêđê chỉ muốn vinh quang mà chẳng muốn gian khổ? Phải chăng mình đã không chịu cố gắng mà chỉ mong Chúa làm phép lạ? Phải chăng mình không trông cậy mà chỉ muốn ăn trái. Chúa không phải là một Đấng chỉ biết ban ơn, chỉ làm phép lạ, mà Chúa là Đấng vạch đường chỉ lối, đường lối đúng, đường lối tốt để ai biết đi theo

thì sẽ đến được hạnh phúc vinh quang.

Và điểm thứ hai: đường lối ấy là gì? Đó là con đường Thập giá dẫn đến vinh quang. Như vừa nói trên, chúng ta cầu nguyện nhiều, trước mỗi lần cầu nguyện chúng ta đều làm dấu Thánh Giá. Thì xin hãy nhớ trước tiên ý nghĩa của cây Thánh Giá. Trước khi mở miệng xin Chúa một điều gì thì chúng ta hãy xét mình xem chúng ta đã vác Thánh Giá chưa: thánh giá là những nỗ lực làm việc, thánh giá là trách nhiệm hằng ngày, thánh giá là phấn đấu, là mồ hôi, là gian lao cực khổ... Tay chúng ta làm dấu Thánh giá trước khi miệng chúng ta mở lời cầu xin. Nhưng nếu xét thấy chúng ta đã chưa chịu vác Thánh giá thì cũng không nên mong những lời cầu xin của chúng ta được chấp nhận.

Hãy cố gắng vác Thánh giá trước đi, nghĩa là cố gắng trước với những khả năng của mình - sau đó mới cầu xin, để Chúa thêm ơn bù cho những gì mà sức cố gắng của chúng ta không vươn tới được. Như vậy, mọi việc chúng ta làm đều là hợp tác giữa cố gắng của mình với ơn Chúa giúp. Và có như vậy thì mới có thể thành công.

CHÚA NHẬT XXIX THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Chuyện xảy ra ngay sau khi Đức Giêsu loan báo (đây đã là lần thứ ba) rằng Ngài sắp chịu nạn, chịu chết và sống lại.

- Hai môn đệ Giacôbê và Gioan lại xin hai địa vị ưu tiên trong "nước" mà họ nghĩ Đức Giêsu sắp thành lập. Mười môn đệ kia bực tức. Không phải vì cho rằng hai môn đệ này sai mà vì nghĩ họ đã muốn "chơi trội" hơn mình trong cuộc chạy đua tranh dành địa vị.

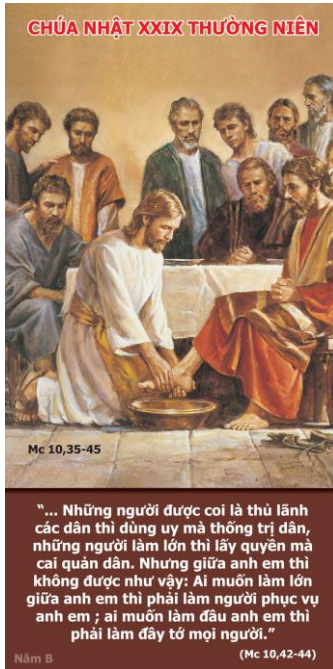
Trong bối cảnh đó, Đức Giêsu dạy về Nước Thiên Chúa và nước trần gian, về cách cư xử của những người lớn trong hai nước đó :

- Trong nước trần gian, kẻ làm lớn thì lấy quyền mà trị dân, bắt dân phục vụ mình.

- Trong Nước Thiên Chúa, làm lớn là làm đầy tớ, càng làm lớn thì càng phải phục vụ.

QUYỀN BÍNH ĐỂ PHỤC VỤ

a. Một nhà tu đức tên là Jean Vanier, người sáng lập dòng Arche, phân biệt hai loại quyền bính:

- Một loại quyền bính từ trên áp xuống. Người nắm loại quyền bính này tự coi mình là kẻ ở trên và những kẻ thuộc quyền mình là những người ở dưới. Người này bắt những kẻ dưới phải làm theo ý mình, nếu không theo thì phạt. Loại quyền bính này được dùng để cai trị, hay nói chính

xác hơn là thống trị.

- Loại quyền bính thứ hai không từ trên áp xuống mà đứng bên cạnh để giúp đỡ. Người nắm quyền bính này không coi mình là ở trên cũng không coi kẻ thuộc quyền mình là ở dưới. Người này không nhằm cho ý mình được người ta thực hiện, nhưng nhằm đến ích lợi chung và ích lợi của kẻ mình muốn giúp đỡ. Loại quyền bính này được dùng để phục vụ.

b. Khi hai người con ông Dêbêđê, tức là Gioan và Giacôbê đến xin Đức Giêsu cho mình được hai chỗ bên tả và bên hữu Chúa là họ muốn loại quyền bính nào? Thừa là quyền thống trị.

Nhưng Đức Giêsu đã từ chối. Lý do thứ nhất là Ngài thấy trong các tổ chức chính trị, hành

chánh và xã hội, những người lãnh đạo đều thích loại quyền thống trị đó. Nhưng các tổ chức mà họ lãnh đạo người ta không được hạnh phúc gì cả, trái lại còn phải đau khổ. Lý do thứ hai là trong tổ chức mà Ngài thành lập, tức Giáo Hội, không có người trên kẻ dưới, không có người lớn kẻ nhỏ, mà tất cả đều bình đẳng với nhau vì tất cả đều là anh em với nhau, cùng là con của một Cha trên trời. Cho nên không có chuyện người này bắt người kia làm theo ý mình, nhưng mọi người đều giúp nhau để làm theo ý Cha trên trời. Bởi vậy trong Giáo Hội, quyền bính được trao không phải cho kẻ ham muốn kiểm soát nó, mà trao cho những người nào có thiện chí và khả năng phục vụ.

c. Khi mười môn đệ kia bực tức với hai người con ông Đêbêđê, thì họ cũng có quan niệm giống như hai ông này về quyền bính. Vì cùng ham quyền thống trị như nhau cho nên họ ganh tị nhau, bực tức nhau và tranh dành nhau.

d. Bởi vậy, khi hai người con ông Đêbêđê xin địa vị, Đức Giêsu đã hỏi: "Chúng con có uống nổi chén đắng không?" Địa vị và quyền bính trong Giáo Hội luôn đi kèm với chén đắng, tức là những hy sinh, đau khổ.

"CÁC ANH KHÔNG BIẾT CÁC ANH XIN GÌ"

Chuyện hai người con nhà Đêbêđê xin được hai địa vị trong Nước Đức Giêsu không có gì lạ. Có lạ chăng là họ đã xin điều đó liền ngay sau khi Đức Giêsu loan báo Ngài sẽ chịu nạn chịu chết.

Ai mà không thích địa vị. Nhiều người cũng giống hai môn đệ kia thôi, chỉ khác là không dám nói ra như họ.

Vả lại Đức Giêsu cũng không muốn lập một Giáo Hội không có phẩm trật. Giáo Hội, như bất cứ tổ chức nào khác, cũng cần có phẩm trật, kẻ trên người dưới chứ.

Cái đáng nói là hai môn đệ ấy đã xin một điều mà họ không hiểu:

- Họ không hiểu rằng trong Nước Chúa, địa vị rất khác với nước trần gian, vì địa vị là để phục vụ chứ không phải để được người ta phục vụ mình.

- Họ không hiểu rằng có địa vị trong Nước Chúa thì họ sẽ phải uống chén đắng chứ không phải sẽ ngồi đó mà hưởng thụ.

Tóm lại, họ không đáng trách vì đã ham muốn địa vị, nhưng đáng trách vì chưa hiểu mục đích và điều kiện của địa vị trong Nước Chúa, thế mà đã nhanh nhẩu xin cho bằng được.

CHÚA NHẬT XXX THƯỜNG NIÊN, NĂM B

THÁI ĐỘ ĐỐI VỚI NGƯỜI TÀN TẬT

Đoạn Tin Mừng của Thánh Marcô kể chuyện Chúa Giêsu cứu chữa một người mù có thể gọi lên vài suy nghĩ:

1. Ở đời, chúng ta thấy có nhiều người tàn tật: có người thì mù, có người thì què, có người thì câm, có người thì rối loạn thần kinh... Trong số họ, có những kẻ bị tàn tật vì một tai nạn, nhưng cũng có rất nhiều người bị tàn tật như thế ngay từ lúc mới sinh.

Đứng trước những người tàn tật ấy, người ta có thể có nhiều thái độ khác nhau: trẻ con thì vô tâm đến tàn nhẫn và chọc gheo những người đó "1,2,3 thằng cha bán kẹo què giò, còn một giò đi kéo xe lôi"; những kẻ có lòng hơn thì không nỡ chọc gheo nhưng ngậm ngùi tội nghiệp thông cảm; người thân của kẻ tàn tật thì đau khổ xót thương: năm 1962, tại thành phố Liège nước Bỉ có một bà mẹ sinh ra một đứa con hình dáng không ra con người mà là giống như một con vật. Bà đau đớn quá và giết chết đứa con ấy đi. Người ta đem bà ra toà vì tội giết con. Nhưng toà án tha bổng vì thông cảm với nỗi đau khổ của

bà và nỗi đau khổ của đứa con ấy nếu nó sống và phải gánh chịu.

Nhưng ngoài những thái độ chọc gheo, tội nghiệp và thương xót đó, người tín hữu chúng ta còn có thể có suy nghĩ nào hơn nữa không? Thưa có, đó là suy nghĩ về cuộc đời và những bất

công của cuộc đời. Cuộc đời này quả thực có nhiều bất công: có người sinh ra thì mạnh khoẻ xinh đẹp, có người sinh ra thì tàn tật xấu xí. Có kẻ sinh ra đã nằm sẵn trong một gia đình giàu có, địa vị; còn có kẻ sinh ra nhằm một gia đình cơ cực túng thiếu. Một người vừa mới sinh ra đã mạnh khoẻ, thông minh và thuộc một gia đình giàu có thì hầu như sẽ rất dễ thành công trong đời; còn một người sinh ra mà tàn tật, ngu đần lại nghèo khổ nữa thì rất khó mà ngóc đầu lên được trong xã hội. Thử hỏi những kẻ xấu số đó bản thân của họ có làm gì nên tội mà phải gánh chịu những thiệt thòi như vậy? Họ không có tội nhưng họ phải chịu thiệt thòi, đó là một sự bất công.

Mà bất công thì đòi hỏi phải sửa lại cho công bằng. Nhưng có những trường hợp không thể sửa lại cho công bằng được. Chẳng

hạn trường hợp cái quái thai do bà mẹ người Bỉ kia sinh ra, người chẳng ra người, ngợm chẳng ra ngợm. Bà mẹ ấy đã giết nó chết đi, như thế có phải là công bằng không? chắc chắn là không. Còn nếu không giết chết nó thì phải nuôi sống nó, nuôi thật chu đáo, đầy đủ, cưng chiều nó đủ thứ, nhưng như thế có phải là công bằng chưa? Cũng chưa vì chăm sóc chiều chuộng bao nhiêu đi nữa cũng chỉ là xoa dịu phần nào những đau khổ của nó mà thôi, chứ không thể nào bù đắp được những thiệt thòi cho nó bằng một người bình thường không tàn tật. Bất công cũng vẫn còn là bất công thôi.

Nhưng chính những cái bất công ở đời này và sự bất lực không tạo được sự công bằng ở đời này đã giúp cho chúng ta tin rằng phải có một thế giới công bằng ở đời sau. Bởi vì nếu tất cả đều kết thúc ở đời này thì thật là chua xót quá đối với những kẻ xấu số tàn tật, thà họ không được sinh ra còn hơn. Thiên Chúa, Đấng đã tạo dựng nên họ không thể nào tàn nhẫn quá đến nỗi tạo ra họ chỉ là để cho họ chịu khổ đau. Vì thế mà chắc chắn phải có một cõi đời sau, khi đó mọi bất công sẽ không còn, những thiệt thòi sẽ được bù đắp xứng đáng, và công bình sẽ được thực hiện trọn vẹn.

Đó là ý nghĩa của những lời cầu nguyện đầy tin tưởng mà những kẻ xấu số đã kêu lên trong thánh vịnh 125: *"Lạy Chúa, xin hãy đổi số phận cho con, như những dòng suối ở miền Nam. Ai gieo trong lệ sầu, sẽ gặt trong hân hoan"*. Mà cũng là ý nghĩa lời hứa hẹn ngầm của Chúa Giêsu khi ra tay cứu chữa anh Bartimê khỏi bị mù trong bài Tin Mừng hôm nay, cũng là điều mà tiên tri Giêrêmia tiên báo trong bài thánh thư hôm nay *"Ta sẽ lấy lòng từ bi mà dẫn dắt những kẻ đui mù que quặt..."*.

Tóm lại, những cảnh bất công ở đời vừa làm cho lòng ta thương cảm, mà cũng vừa giúp chúng ta tin chắc rằng phải có một cõi đời sau, công bằng hơn, hoàn hảo hơn và hạnh phúc hơn. Ở đời này có một số bất công mà con người không thể nào bù đắp cho công bằng được, như tàn tật chẳng hạn.

Nhưng chính các bất công không bù đắp được, khiến loài người mơ tới một cõi đời khác sẽ không còn bất công.

Và qua phép lạ cứu chữa một người mù, Chúa Giêsu cho thấy rằng quyền năng Thiên Chúa có thể tạo ra một cõi đời như thế.

Như vậy phép lạ này là một bằng chứng về cõi đời sau. Đó là niềm tin của người Công giáo chúng ta.

CHÚA NHẬT XXXI THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Có một giáo lý viên kia đang dạy đạo cho một người dự tòng. Một hôm, người dự tòng hỏi "Điểm đặc biệt nhất của Đạo Công Giáo là gì?". Giáo lý viên đáp: "là Yêu Thương". Người dự tòng là một thanh niên, nghĩa là đang ở tuổi yêu đương, nên gật gù tỏ ra rất thắm thía với câu trả lời của giáo lý viên. Nhưng sau một lúc suy nghĩ, anh lại đặt vấn đề: "Yêu thương thì tôi đã nghe nói rất nhiều, và rất nhiều người nói: Những cặp tình nhân luôn miệng nói yêu nhau; những đạo khác, đạo nào cũng dạy người ta sống yêu thương; và ngay cả những tổ chức không có đạo cũng dạy người ta yêu thương nhau". Rồi anh này đưa ra 2 kết luận hết sức bất ngờ: 1/ Đạo Công giáo chẳng có gì hơn những đạo khác, mà cũng không hơn không có đạo; 2/ Chẳng cần vào đạo Công giáo mới biết yêu thương". Và giáo lý viên bí!

Chúng ta phải công nhận rằng người dự tòng trên đã nhận xét rất đúng. Yêu thương là tình cảm cao đẹp nhất trong con tim mọi người. Yêu thương là nhân đức cao trọng nhất trong mọi nhân đức. Vì thế không cần đạo công giáo dạy, không cần Đức Giêsu dạy, mọi người cũng đều biết trân trọng tình cảm và nhân đức yêu

thương. Nhưng chẳng lẽ đạo Công giáo của chúng ta không có gì hơn các đạo khác, cũng không có gì hơn các nền luân lý không có đạo sao? Chẳng lẽ Đức Giêsu từ trời xuống thế làm người mà chẳng dạy gì hay hơn điều mà mọi người đã biết hết rồi sao? Chúng ta phải tìm hiểu kỹ lại bài Tin Mừng.

1. Đoạn Tin Mừng mà chúng ta nghe trong Thánh Lễ hôm nay là do thánh Marcô chép. Marcô thì quen chép ngắn gọn, nên đôi khi không đủ ý. Muốn đầy đủ hơn, chúng ta phải đọc thêm đoạn Tin Mừng của Thánh Mathêu, cũng chép về câu chuyện này, nhưng đầy đủ hơn. Theo bản chép của thánh Matthêu, để trả lời cho câu hỏi của một người luật sĩ xem điều luật nào trọng nhất, thì CHÚA GIÊSU sau khi đưa ra luật mến Chúa, đã nói: "Còn điều thứ hai cũng giống như điều trước" và CHÚA GIÊSU đưa ra luật yêu người. Nghĩa là Đức Giêsu đã xếp luật Yêu thương người nặng với luật mến Chúa. Nói cách khác, CHÚA GIÊSU đã nâng luật yêu người lên cao bằng luật mến Chúa.

2/ Nhưng thương người là thương ai? Về điểm này, chúng ta lại đọc thêm đoạn Tin Mừng của Thánh Luca để bổ túc cho đoạn

của thánh Marcô quá ngắn gọn. Thánh Luca chép thêm rằng người luật sĩ ấy sau khi nghe CHÚA GIÊSU nói về luật thương người, thì hỏi một câu tương tự: Nhưng thương người là thương ai? CHÚA GIÊSU đưa ra dụ ngôn về người xứ Samaria tốt bụng đã tốn công tốn tiền cứu giúp một người Do thái, tức là một kẻ thù của dân Samaria. Ý nghĩa dụ ngôn ấy là : ta phải coi mọi người là người thân, do đó phải biết thương tất cả mọi người, cho dù đó là một người chưa hề quen biết, cho dù đó là một kẻ thù của chúng ta.

Thiết tưởng cũng cần giải thích về bối cảnh của đoạn Tin Mừng này. Người Do thái cũng có luật thương người, luật ghi rõ phải thương người thân cận. Theo lối hiểu của người Do thái, thì người thân cận tức là người cùng dân tộc, cùng tín ngưỡng với mình. Còn những kẻ thuộc dân khác, thuộc đạo khác thì không phải là người thân cận nên không buộc phải thương. Theo CHÚA GIÊSU, tình yêu thương không có biên giới. Nói cách khác, ta không chỉ thương người đồng bào, đồng đạo, đồng chí mà phải thương bất cứ ai ta gặp trên đường đời, bất cứ ai đứng bên cạnh ta trong cuộc đời, ta đều phải thương hết. Đức Giêsu khi phá bỏ mọi hàng rào, mọi biên giới, tức là thêm

một điểm độc đáo nữa cho Tình Yêu thương Công giáo.

3/ Và điểm độc đáo thứ ba, chúng ta thấy ngay trong đoạn văn của Thánh Marcô. "Yêu thương người thân cận như chính mình thì hơn là dâng mọi lễ toàn thiêu và hy lễ". Chúng ta hãy chú ý đến hai chữ Hơn Là. Cho người nghèo một lon gạo, và dâng cho Chúa một bó bông huệ. Việc nào quý hơn. Nếu chưa đọc câu Tin Mừng này, chắc hẳn ai cũng bảo dâng bông huệ cho Chúa là quý hơn. Nhưng câu Tin Mừng này đánh giá ngược lại: cho người nghèo một lon gạo quý hơn. Đó là điểm độc đáo thứ 3 của Tình thương Công giáo.

Xin trở lại với câu chuyện ban đầu. Người Giáo lý viên đã bí không trả lời được khi người dự tòng cho rằng Tình yêu Thương của Đạo Công giáo chẳng có gì khác hơn tình yêu thương của các đạo khác, kể cả của người không có đạo. Lý do có lẽ là vì Giáo lý viên ấy không thấy 3 điểm độc đáo của Tình yêu Tin Mừng, mà nhất là đã không thực hiện 3 điểm ấy. Chắc chúng ta cũng vậy thôi. Nếu chúng ta không thực hiện 3 điểm ấy thì danh nghĩa công giáo của chúng ta cũng là vô ích, dù là công giáo nhưng chúng ta chẳng hơn gì một người ngoại đạo.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 69

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Có thể nói thời sự thế giới gần hai năm qua không lúc nào mà lại không sốt lên với “Cô Vy, Cô Vít”. Điều này cũng đúng tại Việt Nam, cách riêng khi phải đối diện với làn sóng thứ tư của đại dịch *Covid-19*.¹ Chẳng vậy mà, có một tầm nhìn thao thức về mục vụ... đã được gửi gắm trong *Thư gửi gia đình Tổng giáo phận* ngày 07-9-2021: “Từ ngày 22/5/2021, Tổng giáo phận Sài Gòn đã ngưng các sinh hoạt tôn giáo cộng đồng. Nhưng trước đó, từ ngày 8/5, chúng ta đã giới hạn 50% số người tham dự các buổi cử hành phụng vụ...”.² Vâng, một thao thức mục vụ như thế sẽ đòi phải có phương thức thích ứng để giải quyết; nghĩa là, tầm nhìn đang mời gọi chúng ta đưa ra những “sáng kiến mục vụ để thực thi tình liên đới một cách hiệu quả”.³

Trong cái nhìn của thời đại lòng Chúa xót thương, một tầm nhìn thao thức về mục vụ đặc biệt như thế có thể đã khởi động, đã hình thành từ rất lâu rồi, với những nỗ lực trong “cầu nguyện, chay tịnh, và thực thi công việc bác ái: ‘Cách ăn chay mà Ta ưa thích...’”;⁴ nghĩa là, “chia cơm cho người đói, rước vào nhà những người

¹ “... chủ yếu do biến chủng Ấn Độ gây ra, có quy mô và tính phức tạp cao hơn các vụ dịch trước vì nó bùng phát cả ở trong những bệnh viện, nơi có nhiều người bệnh nặng, nhiều bệnh lý nền, cả ở trong cộng đồng nhiều địa phương, cả ở trong các khu công nghiệp lớn” (<https://laodong.vn/y-te/viet-nam-doi...>) (19-5-2021).

² Nguyễn Năng, *Thư gửi gia đình Tổng giáo phận ‘Hãy nắm giữ...’*, ngày 31-8-2021, tr. 1.

³ *Ibid.*, *Thư mục vụ trong hoàn cảnh giãn cách* (31-5-2021).

⁴ APV 17,6.

nghèo không nơi trú ngụ; thấy ai mình trần thì cho áo che thân, không ngoảnh mặt làm ngơ trước người anh em cốt nhục...”.⁵

Misericordiae vultus, số 17,6-9

17. Các trang sách ngôn sứ I-sai-a có thể được suy gẫm cách cụ thể trong suốt mùa cầu nguyện, chay tịnh, và thực thi công việc bác ái: “Cách ăn chay mà Ta ưa thích chẳng phải là thế này sao: mở xiềng xích bạo tàn, tháo gông cùm trói buộc, trả tự do cho người bị áp bức, đập tan mọi gông cùm? (APV 17,6) Chẳng phải là chia cơm cho người đói, rước vào nhà những người nghèo không nơi trú ngụ; thấy ai mình trần thì cho áo che thân, không ngoảnh mặt làm ngơ trước người anh em cốt nhục? (APV 17,7) Bây giờ ánh sáng người sẽ bừng lên như rạng đông, vết thương người sẽ mau lành. Đức công chính người sẽ mở đường phía trước, vinh quang Đức Chúa bao bọc phía sau người. (APV 17,8) Bây giờ, người kêu lên, Đức Chúa sẽ nhận lời, người cầu cứu, Người liền đáp lại: ‘Có Ta đây!’ (APV 17,9).

Sự hưởng ứng

Thật vậy, không chỉ quan tâm đến những ảnh hưởng của “hoàn cảnh giãn cách xã hội...”, Đức Tổng muốn và đã góp phần làm hiện thực hóa những thao thức, những hoạt động về mục vụ bác ái, về niềm hy vọng, về đời sống đức tin. Nghĩa là, ngài muốn các mục tử xứ đạo đưa ra và thực hành những “sáng kiến mục vụ để thực thi tình liên đới một cách hiệu quả” nhằm góp phần giúp người dân bớt đi những khó khăn trong đời sống gia đình cũng như xã hội.⁶ Bởi lẽ: “... thành trì cuối cùng là gia đình cũng đang bị *Covid* phá hoại”.⁷ Vì thế, mọi Ki-tô hữu cũng được mời gọi hãy “tích cực hơn, năng động hơn, dẫn thân hơn, nhiệt tình hơn, để giúp đỡ những người đang gặp khó khăn đau khổ”.⁸

Trong bầu khí mục vụ chung của Tổng Giáo phận, với tinh thần tích cực hưởng ứng lời khuyến dụ của Đức Tổng Giám mục Giu-se

⁵ APV 17,7.

⁶ Nguyễn Năng, *Thư mục vụ trong hoàn cảnh giãn cách* (31-5-2021).

⁷ Nguyễn Năng, Trích dẫn từ “Bài giảng lễ Chúa nhật 04-7-2021”.

⁸ *Ibid.*, *Thư mục vụ ngày 27-7-2021*, số 2.

Nguyễn Năng, Doanh nhân Công giáo (DNCHÚA GIÊSU) với nỗ lực không ngừng, đã và đang thực hiện ba đợt cứu trợ liên tiếp trong những ngày tháng qua,⁹ đang sốt sắng “hiệp thông – cầu nguyện – hy vọng” để được cùng nhau “... *nắm giữ niềm hy vọng dành cho chúng ta*”.¹⁰ Nghĩa là, với tình tương thân tương ái chân thành, DNCHÚA GIÊSU – tuy cũng đang là những “khổ chủ” của những doanh nghiệp trong tình trạng hết sức khó khăn – đã xin ơn được tiếp tục hăng hái sẻ chia để có thể góp phần cụ thể vào những sáng kiến “thực thi tình liên đới...”.¹¹

Đặc biệt, đối với nhu cầu đời sống đức tin trong “giai đoạn đầy thử thách này”, những “sáng kiến mục vụ để thực thi tình liên đới một cách hiệu quả” còn phải hướng đến những đáp án khả dĩ nhất có thể cho nhu cầu đời sống đức tin. Thật vậy, chăm sóc đời sống đức tin của cộng đồng nói chung đã vậy, còn nói riêng thì rõ ràng... việc hướng dẫn giáo lý cho thiếu nhi và giới trẻ đang cần thêm những sáng kiến thiết thực của tất cả chúng ta.

Vâng, phần trình bày văn tắt sau đây có thể được coi là một trong rất nhiều sáng kiến khả thi từ nhiều xứ đạo gửi về cho Đức Tổng (qua trung gian tổng kết của các linh mục hữu trách). Thật vậy, sẽ là rất thiết thực khi một giáo xứ quyết định chọn kết nối với các nhóm bạn trẻ (và cả các bậc trung niên) trong xứ mình, qua các phương tiện truyền thông như “*Zalo, Viber, Facebook, E-mail...*” (*mp3, mp4*). Bởi lẽ, các vị mục tử có thể hiện diện tương đối sống động với cộng đoàn của mình bằng cách gửi đến các nhóm (*groups*) trong giáo xứ (Nhóm Quý chức HĐMV, Nhóm Lắng nghe Lời Chúa, Nhóm Ca đoàn, Nhóm Lễ sinh, Nhóm Huynh trưởng TNTT, Nhóm Phạt tạ-Thánh Tâm, Nhóm *Legio Mariae*, Nhóm Lòng

⁹ Đợt 1 (03-6-2021), Đợt 2 (05-7-2021), Đợt 3 (02-8-2021) lần lượt kết thúc với tình bác ái “rất huynh đệ, đồng bào”. Việc trợ giúp cho những anh chị em nghèo vì ảnh hưởng của *Covid-19* có những kết quả cụ thể như sau: (1) 144 đơn vị (các giáo xứ + một ít dòng tu) đã và sẽ nhận các phần quà cho người nghèo trong 15 tuần (đã thực hiện xong tuần thứ 10): 200.890 phần (trung bình 13.400 phần 5kg mỗi tuần); (2) Tổng số tiền đã đăng ký: 13.542.420.000; (2) các hiện vật đã nhận (và đã trao): 30 tấn gạo + 500 hộp khẩu trang y tế, 3.000 khẩu trang vải + 10.500 chai *Gel* (rửa tay sát khuẩn) + 200 thùng mì gói + 1,5 tấn cá + 28 hộp Vitamin C.

¹⁰ *Dt* 6,18.

¹¹ Nguyễn Năng, *Thư mục vụ trong hoàn cảnh giãn cách* (31-5-2021).

Chúa thương xót, Nhóm Maria-Mác-ta, Nhóm Xây dựng, Nhóm *Agape*...) các bài đọc Lời Chúa hằng ngày, các bài chia sẻ, các lời nhắc... rồi lắng nghe, đối thoại, mừng lễ bốn mạng...). Việc làm như thế vào lúc này là rất cần thiết và hoàn toàn khả thi!

Đề kết

Không chỉ trong thời đại lòng Chúa xót thương mà còn luôn phải linh hoạt hài hòa trong một đường hướng mục vụ hiệp nhất, chúng ta được mời gọi cùng nhau hiện thực hóa những “sáng kiến mục vụ để thực thi tình liên đới một cách hiệu quả”:¹² “Bấy giờ ánh sáng người sẽ bừng lên như rạng đông, vết thương người sẽ mau lành. Đức công chính người sẽ mở đường phía trước, vinh quang Đức Chúa bao bọc phía sau người”.¹³

Cậy nhờ vào ơn Chúa ban, với ý thức là giáo sĩ, hay tu sĩ, hay giáo dân, chúng ta đều cần dốc lòng chung sức để đóng góp phần mình – dù có thể rất khiêm tốn nhưng luôn tràn đầy tình thương – vào công việc của giáo phận, của cộng đoàn... để tất cả chúng ta được nâng đỡ, được thêm nghị lực mà cùng nhau vượt qua những thử thách trong bình an hy vọng.

Nghĩa là, hễ có bất cứ ai kêu lên thì đều được lắng nghe, được tiếp cứu, hễ có bất cứ ai cầu cứu, thì đều được nghe tiếng Đức Chúa đáp lại: “Có Ta đây”.¹⁴ Tất cả hãy khởi đi từ “cầu nguyện, chay tịnh, và thực thi công việc bác ái: ‘Cách ăn chay mà Ta ưa thích...’”;¹⁵ “chia cơm cho người đói, rước vào nhà những người nghèo không nơi trú ngụ; thấy ai mình trần thì cho áo che thân, không ngoảnh mặt làm ngơ trước người anh em cốt nhục...”.¹⁶

11-9-2021, GTHH

¹² *Ibid.*, *Thư mục vụ trong hoàn cảnh giãn cách* (31-5-2021).

¹³ APV 17,8.

¹⁴ APV 17,9.

¹⁵ APV 17,6.

¹⁶ APV 17,7.

DIỄN ĐÀN

VACCINE CHO CON NGƯỜI HÔM NAY

Lm. Vinhson Trần Đình Hòa,
phụ trách xứ Tân Châu

Trong tình trạng đại dịch viêm phổi cấp, hoành hành ở nhiều nơi trên thế giới, cách riêng ở Việt Nam chúng ta, cụ thể trong các tỉnh phía nam Việt Nam, dịch viêm phổi đã làm cho nhiều người phải gồng mình chống đỡ. Nhiều người bị nhiễm nặng, nhiều người tử vong, ngành y tế dường như quá tải. Có thể nói, trước tình hình đại dịch như hiện nay, con người đã bất lực trước dự dữ. Người ta mong muốn sẽ có nhiều vaccine đủ để tiêm cho tất cả mọi người trong đất nước Việt Nam chúng ta. Tuy nhiên, có rất nhiều loại vaccine khác nhau và không phải vaccine nào người dân cũng ưa chuộng. Mặt khác, nhiều người chích vaccine nhưng cũng không giữ được tuyệt đối cho mình khỏi sự lây nhiễm. Phải chăng nhân loại hôm nay cần một loại vaccine khác không những để chúng ta sống bình an trong giây phút hiện tại mà còn hướng niềm hy vọng đến sự sống muôn đời. Vaccine đó là lòng tín thác vào Chúa.

Thiên Chúa là Đấng đầy lòng xót thương. Tình thương của Thiên Chúa cao ngất trời xanh, lòng thành tín vượt ngàn mây thẳm (x. Tv 108, 5). Ngài đã yêu thương con người trước khi con người hiện diện. Trong kế hoạch yêu thương nhiệm mầu, Thiên Chúa đã có ý định dựng nên con người giống hình ảnh Ngài (x. St 1, 26). Và Thiên Chúa đã dựng nên con người giống hình ảnh Thiên Chúa (x. St 1, 27) để con người cộng tác vào công trình sáng tạo của Thiên Chúa. Sự hiện diện của con người trên trần thế này là dấu chứng tình yêu vô biên của Thiên Chúa. Quả thế, Chúa yêu thương mọi loài hiện hữu, không ghê tởm bất cứ loài nào Chúa đã làm ra, vì giả như Chúa ghét loài nào, thì đã chẳng dựng nên (x. Kn 11, 24).

Khi con người hiện diện trên trần gian, Thiên Chúa tiếp tục yêu thương con người bằng những hoạt động quan phòng nhiệm mầu. Thiên Chúa thể hiện sự gắn bó, hướng dẫn, phán dạy con người

qua các tổ phụ, các tiên tri nhưng vào thời sau hết, Thiên Chúa đã phán dạy chúng ta qua Thánh Tử Giêsu (x. Dt 1, 1).

Để biểu lộ lòng thương xót của Chúa Cha cách tuyệt đối, tròn đầy cho nhân loại, Chúa Giêsu chấp nhận mang thân phận con người như chúng ta ngoại trừ phạm tội (x. Dt 4, 14). Với thân xác mỏng giòn đó, Chúa Giêsu đã hiến trao cho Chúa Cha qua hiến tế thánh giá và sinh ơn ích cho phần rỗi nhân loại như Người đã hứa: *"Phần tôi, một khi được giương cao lên khỏi mặt đất, tôi sẽ kéo mọi người lên với tôi"* (Ga 12, 32). Sau hiến tế thánh giá, Chúa Giêsu đã phục sinh vinh quang để mở ra niềm hy vọng cho những ai tín thác vào Người.

Tín thác vào Chúa Giêsu là phó thác tất cả cuộc sống, tâm tư, nguyện vọng và mọi sự theo ý Chúa. Dù vui, dù buồn, dù thành công hay thất bại, dù khỏe mạnh hay yếu đau, dù sống trong cảnh an bình hay gặp hoàn cảnh bị bách hại, chúng ta luôn tìm ra ý Chúa và mau mắn thi hành khi biết được ý Chúa muốn. Chính Chúa Giêsu đã hoàn tất ý định Chúa Cha và Người đã chấp

nhận đến để thực thi ý Chúa Cha (x. Dt 10, 7). Thánh Stêphanô trước khi chịu phúc tử đạo đã vui mừng nói: *"Kìa, tôi thấy trời mở ra, và Con Người đứng bên hữu Thiên Chúa"* (Cv 7, 56). Thánh Phaolô sau một đời miệt mài sống theo ý Chúa đã chia sẻ lúc cuối đời: *"Còn tôi, tôi sắp phải đổ máu ra làm lễ tế, đã đến giờ tôi phải ra đi. Tôi đã đấu trong cuộc thi đấu cao đẹp, đã chạy hết chặng đường, đã giữ vững niềm tin. Giờ đây tôi chỉ còn đợi vòng hoa dành cho người công chính; Chúa là vị Thẩm Phán chí công sẽ trao phần thưởng đó cho tôi trong Ngày ấy, và không phải chỉ cho tôi, nhưng còn cho tất cả những ai hết tình mong đợi Người xuất hiện"* (2Tm 4, 7-8).

Phần thưởng cao quý đó không chỉ dành cho thánh Phaolô mà cho tất cả những ai sống trong tình trạng tinh thức mong đợi Người xuất hiện, nghĩa là sống tín thác vào Chúa. Sống tín thác vào Chúa luôn tuân hành ý muốn của Chúa, thực hành luật yêu thương Chúa

dạy, là sống không để mất niềm hy vọng và cậy trông vào giá máu cứu chuộc của Chúa Giêsu. Chính Người đã từng nói với chúng ta rằng: Tất cả những ai thấy Người và tin vào Người thì được sống muôn đời và Người sẽ cho chúng ta sống lại trong ngày sau hết (x. Ga 6, 40).

Cuộc sống mỗi người trên trần gian này có lúc khởi đầu thì cũng có lúc kết thúc, có sinh ắt có tử. Vaccine trần thế này không miễn trừ chúng ta ngừa hết mọi dịch bệnh, cũng chẳng miễn trừ chúng ta khỏi phải chết. Mỗi người phải đối diện trước mặt Chúa về các việc làm của mình ngay khi chết. Ai khỏe ai mạnh thì cũng được tám mươi tuổi (x. Tv 90, 10), hoặc lâu hơn nữa mà phần lớn phải gian nan khốn khổ, thậm chí thoát rồi cũng khuất bóng, lìa đời.

Thế nên, điều cần thiết cho mỗi người hôm nay là xây dựng cho mình lòng tin thác vào Chúa trong từng giây phút hiện tại như là liều vaccine tối ưu nhất. Tôi sống trong tin yêu vào Chúa và tôi chết trong lòng thương xót của Chúa. Như đứa con thơ nép mình trong vòng tay cha mẹ, chúng ta cũng nép mình trong lòng thương xót vô biên của Chúa trong từng giây phút để sau khi hoàn tất cõi đời này, chúng ta có quyền hy vọng được hiện diện bên Chúa muôn đời.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính Thánh Têrêsa Hải Đồng Giêsu – Tiến sĩ, ngày 1/10/2021.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

CHỊ TÊRÊSA LÊ THỊ THẮNG, CĐ LCTX Gp Thanh Hóa

CHỊ TÊRÊSA NGUYỄN THÚY HIỀN, CĐ LCTX Gp Bùi Chu

CHỊ TÊRÊSA LÊ THỊ ĐÔNG, Hội LCTX Gp Phan Thiết

CHỊ TÊRÊSA HUỖNH THỊ THANH, CĐ LCTX Tgp Huế

Nguyện xin cho sự đơn sơ và thâm lặng của Chị Thánh, luôn là tấm gương soi rọi quý Chị trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

YÊU MẾN MẸ MÂN CÔI

Trần Thiên Thu

Tháng Mười biệt kính Đức Mẹ Mân Côi. Cầu nguyện bằng Kinh Mân Côi là một cách chứng tỏ yêu mến Đức Mẹ.

Thánh Pio Năm Dấu khuyên: *"Hãy yêu mến Đức Mẹ và hãy lần chuỗi Mân Côi, vì chuỗi Mân Côi là vũ khí chống lại sự dữ trong thế giới ngày nay. Mọi ân sủng đều được Thiên Chúa trao ban qua Đức Mẹ"*.

Thánh Gioan Phaolô II cho biết: *"Kinh Mân Côi là mẫu nhiệm của các mẫu nhiệm. Lần chuỗi Mân Côi là giao phó những gánh nặng cho Thánh Tâm Thương Xót của Chúa Kitô và Đức Mẹ"*.

Đặc biệt là khi hiện ra lần cuối cùng với ba trẻ tại Fátima (Bồ Đào Nha), Đức Mẹ đã nhắn nhủ: *"Hãy lần chuỗi Mân Côi hằng ngày... Hãy cầu nguyện nhiều và dâng những hy sinh để cầu cho các tội nhân... Ta là Mẹ Mân Côi. Chỉ có Mẹ mới có thể giúp các con. ... Cuối cùng, Trái tim Vô nhiễm của Mẹ sẽ thắng"*. Tháng Mười là lời nhắc chúng ta nhớ lại ba mệnh lệnh Fátima: [1] Ăn năn đền tội, [2] Tôn sùng Mẫu Tâm, [3] Siêng năng lần chuỗi Mân Côi.

Chữ Rosary (Chuỗi Mân Côi) nghĩa là "Triều Thiên Hoa Hồng" – Crown of Roses. Đức Mẹ đã mặc khải cho một số người biết rằng mỗi lần đọc kinh Kính Mừng là dâng cho Mẹ một đóa hồng tươi đẹp và lần xong một chuỗi Mân Côi là dâng cho Mẹ một triều thiên hoa hồng.

Hoa hồng là hoa của các loài hoa, chuỗi Mân Côi là hoa hồng của mọi lòng sùng kính, do đó mà hoa hồng quan trọng nhất. Chuỗi Mân Côi được coi là lời cầu nguyện hoàn hảo vì trong đó có câu chuyện về ơn cứu độ của chúng ta. Qua chuỗi Mân Côi, chúng ta suy niệm các mẫu nhiệm Vui, Thương, Mừng của Chúa Giêsu và Đức Mẹ. Đó là lời cầu nguyện khiêm nhường, khiêm nhường đến nỗi như Đức Mẹ. Đó là lời cầu nguyện chúng ta cùng đọc với Mẹ

Thiên Chúa. Với kính Kính Mừng, chúng ta mời Đức Mẹ cùng cầu nguyện cho chúng ta. Đức Mẹ luôn ban cho chúng ta những điều cần. Đức Mẹ nối kết lời cầu nguyện của Mẹ với lời cầu nguyện của chúng ta. Do đó lời cầu nguyện ấy hữu ích hơn bao giờ hết, vì điều Mẹ xin thì Mẹ đều nhận được, Chúa Giêsu không bao giờ từ chối Mẹ điều gì.

Trong mỗi lần hiện ra, Mẹ luôn mời gọi chúng ta lần chuỗi Mân Côi vì đó là vũ khí mạnh để chống lại ma quỷ, đem bình an thực sự đến cho chúng ta. Qua lời cầu nguyện cùng với Mẹ, chúng ta có thể nhận được tặng phẩm giá trị là biến đổi tâm hồn và hoán cải. Qua lời cầu nguyện hằng ngày, chúng ta xua đuổi nguy hiểm và ma quỷ xa chúng ta và quê hương chúng ta. Chuỗi Mân Côi là lời cầu nguyện lặp đi lặp lại như hai người yêu nhau lặp lại nhiều lần với nhau: "*Tôi yêu bạn*".

Trong lần hiện ra ngày 13-7-1917 tại Fátima, Đức Mẹ dạy cầu nguyện: "***Lạy Chúa Giêsu, xin tha tội chúng con, xin cứu các linh hồn cho khỏi hỏa ngục, xin đem các linh hồn lên Thiên đàng, nhất là những linh hồn cần đến Lòng Chúa Thương Xót hơn***" (O my Jesus, forgive us our sins, save us from the fires of hell, and lead all souls to Heaven, especially those in most need of Your Mercy).

Phanxicô (Francisco) qua đời ngày 4-4-1919 và Giaxinta (Jacinta) qua đời ngày 20-2-1920. Trước khi giã từ cõi thế, Giaxinta cho biết một ít nhưng đó là những câu quan trọng. Đây là những lời của Đức Mẹ:

Nhiều linh hồn sa hỏa ngục vì tội xác thịt hơn là vì các lý do khác. Những tội đó xúc phạm Chúa rất nặng. Nhiều cuộc hôn nhân không tốt, họ không làm vui lòng Chúa và không thuộc về Thiên Chúa. Các linh mục phải khiết tịnh, rất khiết tịnh. Họ không được bận rộn với bất cứ thứ gì khác ngoài việc quan tâm Giáo hội và các linh hồn. **SỰ BẤT TUÂN CỦA CÁC LINH MỤC ĐỐI VỚI CÁC BỀ TRÊN VÀ ĐỨC GIÁO HOÀNG LÀ RẤT LÀM MẤT LÒNG CHÚA.** Đức Mẹ không thể ngăn cản bàn tay của Chúa Con khỏi trừng phạt thế giới vì nhiều tội trọng.

Hãy nói với mọi người rằng Thiên Chúa ban ân sủng qua Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ Maria. Hãy bảo họ cầu xin ân sủng từ Mẹ, và

Thánh Tâm Chúa Giêsu muốn được tôn kính cùng với Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ Maria.

Luxia (Lucia) vào Dòng Tiểu muội Thánh Dorothy để học đọc và học viết, sau đó vào Dòng Coimbra và ở đây cho đến cuối đời.

Ngày 10-12-1925, nữ tu Luxia được thấy Chúa Giêsu Hải Đồng và Đức Trinh Nữ Maria trong phòng riêng ở tu viện. Đức Mẹ cho bà thấy Trái Tim Mẹ bị gai quăn xung quanh, rồi Đức Mẹ nói với nữ tu Luxia:

Này con, hãy xem Trái Tim Mẹ bị gai nhọn quăn xung quanh, đó là những người vô ơn đã đâm vào mỗi khi họ phỉ báng và vô ơn... Con hãy nói với mọi người thế này:

1. Hãy xưng tội ngày thứ Bảy đầu tháng trong 5 tháng,
2. Rước lễ,
3. Lăn chuỗi Mân Côi,

4. Và dành cho Mẹ 15 phút mà suy niệm về 15 Mầu nhiệm Mân Côi, với tâm tình đền tội, Mẹ hứa giúp họ trong giờ lâm chung bằng những ơn cần thiết để được rỗi linh hồn.

Trong lần hiện ra ngày 13-7-1917, Đức Mẹ nói: *"Mẹ sẽ đến xin thánh hóa nước Nga"*. Và Đức Mẹ đã làm điều đó vào ngày 13-6-1929, khi hiện ra với Luxia tại nhà nguyện Dòng Thánh Dorothy, thuộc thành phố Tuy. Luxia nói: *"Con đã xin được phép của bề trên và linh mục giải tội cho làm Giờ Thánh từ 11 giờ trưa đến nửa đêm, vào các ngày thứ Năm và thứ Sáu"*.

Đức Mẹ nói với Luxia: *"Thời giờ đã đến, điều mà Thiên Chúa yêu cầu Đức thánh cha, cùng với các giám mục trên thế giới, là dâng nước Nga cho Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ, hứa cứu nước Nga bằng cách này. Cũng có nhiều linh hồn mà công lý của Thiên Chúa kết án vì phạm tội xúc phạm đến Mẹ, và Mẹ đã đến yêu cầu đền tội: Hãy hy sinh vì ý này và hãy cầu nguyện"*.

Ngày 13-10-1917, khi ba trẻ được bao quanh với khoảng 70.000 người dù trời mưa như trút, Luxia hỏi Đức Mẹ: *"Mẹ muốn gì ở con?"* Đức Mẹ trả lời: *"Ta là Mẹ Mân Côi. Mẹ muốn có một nhà nguyện tại đây để tôn kính Mẹ, và để mọi người cùng lăn chuỗi Mân Côi hằng ngày. Chiến tranh sẽ chấm dứt. Chiến tranh hết thì các binh sĩ sẽ"*

trở về gia đình". Luxia hỏi: "Con có thể xin Mẹ chữa lành và hoán cải, được không Mẹ?". Đức Mẹ nói: "Một số người thì được, một số người khác thì không. Điều cần là họ phải xin lỗi vì tội của họ, họ đừng xúc phạm Thiên Chúa nữa, vì họ đã xúc phạm quá nhiều". Luxia hỏi: "Mẹ còn muốn gì khác ở con không?" Đức Mẹ nói: "Mẹ không muốn gì nữa".

Những lời đối thoại thật giản dị và dễ thương, nhưng những lời đó như đang xoáy vào tận đáy lòng chúng ta!

ĐGH Piô XI đã không dâng nước Nga như lời Đức Mẹ yêu cầu Luxia làm, nhưng ngài đã dâng cả thế giới cho Trái Tim Vô Nhiễm Đức Mẹ, cách riêng nhắc tới nước Nga. ĐGH Piô XII đã làm điều tương tự vào năm 1942, và sau đó dâng hiến dân tộc Nga vào năm 1952.

Ngày 13-5-1982, sau 1 năm bị ám sát tại Quảng trường Thánh Phêrô ngày 13-5-1981, cũng là dịp kỷ niệm Đức Mẹ hiện ra lần thứ nhất tại Fátima, ĐGH Gioan Phaolô II đã tới linh địa Fátima để tạ ơn Đức Mẹ và gặp nữ tu Luxia (một trong ba trẻ được Đức Mẹ hiện ra). Ngài tin mình sống sót nhờ sự can thiệp trực tiếp của Đức Mẹ Vô nhiễm.

Ngày 16-10-2002, qua Tông thư Rosarium Virginis Maria (đề cập chuỗi Mân Côi), Thánh GH Gioan Phaolô II đã chính thức thêm 5 mầu nhiệm mới vào chuỗi Mân Côi: Mầu Nhiệm Sáng. Như vậy, Kinh Mân Côi có bốn mùa: VUI – SÁNG – THƯƠNG – MỪNG. Đó là mầu nhiệm của cuộc đời từ khi sinh ra cho đến lìa trần. Thật là kỳ diệu!

Đây là niềm an ủi và hạnh phúc đối với những ai yêu mến Đức Mẹ: *"Tôn sùng Đức Mẹ là dấu chỉ linh hồn có ơn thánh, hay ít nhất cũng sắp được ơn thánh. Con người còn thờ chúng tỏ họ còn sống, tôi tớ Đức Mẹ còn kêu tên Mẹ cũng chúng tỏ họ còn sống, còn hoạt động và còn được ơn Chúa phù hộ"* (Thánh Germanô).

(viết theo TheHolyRosary.org)

Tháng Mân Côi – 2021

TRÀNG CHUỐI MÂN CÔI - SỢI DÂY YÊU THƯƠNG

Một linh mục đã kể câu chuyện như sau: buổi tối nọ, có cuộc điện thoại mời ngài đến một bệnh viện gần đó để xúc dầu cho một bệnh nhân. Người bệnh là một bà cụ già trạc tuổi 80. Khi đến nơi, cụ đang trong cơn nguy kịch. Vì thế, tay bên trái thì chằng chịt dây truyền nước và thuốc vào cơ thể, nhưng tay còn lại thì cụ không rời tràng hạt Mân Côi.

Vị linh mục nói tiếp: *"Tôi có thể ví Tràng chuỗi Mân Côi như là sợi dây truyền mà Mẹ đang truyền nước và thuốc tâm linh vào trong cuộc đời của mỗi chúng ta để tăng thêm sinh lực, nhất là đức tin, cậy, mến nơi Thiên Chúa như Mẹ"*.

Mừng lễ Đức Mẹ Mân Côi, chúng ta hãy cùng nhau chiêm ngưỡng sự kết hiệp mật thiết sâu xa của Mẹ Maria nơi Thiên Chúa, cũng như cảm nghiệm được tình mẫu tử nơi Mẹ Maria với con cái.

Cuộc đời Mẹ luôn hướng về Thiên Chúa

Có lẽ không ai là người Việt Nam lại không biết bài hát *"Xin Vâng"* của linh mục nhạc sư Kim Long! Bài hát này được gợi hứng từ chính đoạn tin Mừng Lc 1, 26-38.

Qua bài hát này, chúng ta nhận thấy cuộc đời Mẹ là một cuộc đời xin vâng.

Khởi đi từ việc Mẹ xin vâng lời Thiên Chúa truyền dạy qua thiên sứ: *"Này tôi là nữ tỳ Thiên Chúa, tôi xin vâng như lời sứ thần truyền"*. Chính nhờ lời xin vâng này mà Mẹ đã trở thành Mẹ Thiên Chúa và Mẹ nhân loại.

Từ đây, Mẹ đã hoàn toàn vâng lời Thiên Chúa cách tuyệt đối. Mẹ đã cộng tác vào công trình cứu độ này cách trung thành. Nói cách khác: Thiên Chúa có thể tùy nghi sử dụng Mẹ như một nữ tỳ khiêm hạ đầy lòng mến để phục vụ cho công trình cứu chuộc của Thiên Chúa trên và trong nhân loại. Hình ảnh và thái độ của Mẹ Maria trong bài Tin Mừng hôm nay khác hoàn toàn với hình ảnh và thái độ của Evà trong thời Cựu Ước.

Nếu một Evà muốn sống tự do và sử dụng tự do để chống đối lại Thiên Chúa, thì với một Maria, Evà của Tân Ước đã sử dụng tự do để quy phục Thiên Chúa.

Nếu một Evà ham quyền, háo danh trong sự kiêu ngạo, thì với Mẹ Maria, một con người khiêm nhường, và hoàn toàn đón nhận thánh ý Chúa và ra sức làm cho ý Chúa được nên trọn trong thân phận nữ tỳ của Người.

Một Evà là mẹ của chúng sinh, nhưng đã gieo rắc tội chết cho nhân loại, thì với Mẹ Maria, Evà mới, Mẹ đã trở thành Mẹ của một thế hệ mới, thế hệ được ngập lặn trong ân sủng, tình thương và sự sống nhờ lời xin vâng tuyệt đối trung thành với Thiên Chúa.

Trong suốt cuộc đời của Mẹ, lời xin vâng ấy được lặp lại rất nhiều, có thể nói là liên lý đối với Thiên Chúa qua việc gắn bó với Đức Giêsu - Con của Mẹ.

Từ khi trẻ Giêsu còn thơ ấu đến lúc trưởng thành, từ làng quê Nazareth đến đỉnh đồi Canvê... Mẹ luôn hướng về con của Mẹ như hoa hướng dương hướng về mặt trời. Mẹ vui niềm vui của Đấng Cứu Thế. Buồn nỗi buồn của Đấng Cứu Chuộc. Cùng Lo lắng cho sự vụ loan báo Tin Mừng mà Con Chí Ái của Mẹ đang thi hành.

Chính sự kết hiệp với Con Chí Ái của Mẹ cách liên lý như vậy, nên Mẹ đã trở thành người phi thường khi can đảm đứng dưới chân thánh giá để đồng công cứu chuộc với Đức Giêsu.

Có thể nói: từ khi đón nhận lời xin vâng, Mẹ đã tuyệt đối trung thành với lời tâm huyết thừa ban đầu. Vì thế, dù vui, buồn, sướng, khổ, Mẹ luôn tin tưởng phó thác và cậy trông nơi Thiên Chúa. Cả cuộc đời Mẹ được dệt nên bản tình ca "Xin Vâng" để thánh ý của Thiên Chúa được nên trọn.

Khi gắn bó với Thiên Chúa như vậy, chắc chắn Mẹ được Thiên Chúa yêu thương cách đặc biệt. Hơn nữa, vì Mẹ đã cứu mang Con Thiên Chúa, mà Người Con ấy cũng là Thiên Chúa, nên Mẹ trở thành Mẹ Thiên Chúa. Bởi vậy, trước mặt Thiên Chúa, Mẹ Maria là Nữ Hoàng Thiên Quốc, Thiên Chúa sẽ sẵn sàng đáp lại lời cầu xin của Mẹ cho con cái của mình.

Mẹ Maria luôn hướng về con cái

Người Công Giáo chúng ta thật hãnh diện và vui mừng vì có một người Mẹ luôn luôn yêu thương con cái của mình hết mực.

Tin Mừng và Giáo Huấn của Giáo Hội đã vén mở cho chúng ta thấy tình mẫu tử tuyệt vời ấy nơi Mẹ Maria.

Chẳng hạn như: Mẹ đã lên đường viếng thăm và giúp đỡ bà Êlisabét một thời gian; hay như việc Mẹ lên tiếng kêu cứu Đức Giêsu ra tay cứu giúp gia chủ tại tiệc cưới Cana khi trong tình trạng thiếu rượu.

Hơn nữa, chúng ta thật vinh phúc vì được chính Đức Giêsu trao phó cho Mẹ Maria dưới chân thập giá qua thánh Gioan. Và, hình ảnh thật thấm đượm tình Mẹ - con giữa Mẹ Maria với Giáo Hội lúc sơ khai, đó là Mẹ đã cùng với các môn đệ quây quần bên nhau nơi nhà Tiệc Ly để cầu xin Chúa Thánh Thần ngự xuống trên Giáo Hội.

Những hình ảnh đó cho thấy sự kết hợp mật thiết của Mẹ dành cho con cái chốn trần gian.

Một trong những biến cố quan trọng cho thấy Mẹ uôn dõi theo con cái của mình đang lữ thứ chốn trần gian và sẵn sàng ra tay bênh đỡ khi con cái gặp hiểm nguy, đó là:

Vào năm 1571, lúc đó, anh em Hồi Giáo đang làm một cuộc viễn chinh nhằm chinh phục thế giới về cho mình. Họ đi từ Trung Đông sang Á Châu rồi Ấn Độ và đổ bộ đến Âu Châu. Tới đâu, thì nơi đó trở nên hoang tàn, chết chóc đến tang thương. Điểm cuối cùng mà họ nhắm tới, đó là nước Ý, nơi đó có thủ đô của Giáo Hội Công Giáo và Đức Giáo Hoàng. Họ muốn san bằng và phá hủy hết tất cả những dấu tích của Giáo Hội. Vì thế, đội quân viễn chinh đã chuẩn bị đầy đủ vũ khí và một đội quân tinh nhuệ đã sẵn sàng chiến đấu.

Trước tình trạng nguy hiểm đó, họa Hồi Giáo đang đến gần, Đức Giáo Hoàng Piô X rất vững niềm trông cậy, ngài đã giữ được bình tĩnh và phát động chiến dịch cầu nguyện với kinh Mân Côi để xin Đức Mẹ cứu giúp.

Kết quả thật bất ngờ! Quân Hồi Giáo bỗng dưng bị suy yếu đến lạ thường, và cuối cùng, trái tin Mẹ đã toàn thắng. Con cái Mẹ hân hoan ca mừng chiến công hiển hách do tình thương của Thiên Chúa qua lời chuyển cầu của Mẹ maria.

Biển cổ này rơi vào đúng ngày 7-10, vì thế, ngày này được dâng kính Đức Mẹ Maria dưới tước hiệu Mân Côi.

Mỗi người chúng ta hãy gắn bó cuộc đời mình nơi Mẹ Maria

Mỗi khi mừng lễ Đức Mẹ Mân Côi, chúng ta được mời gọi noi gương Mẹ Maria trong việc gắn bó, vâng phục Thiên Chúa. Chính nhờ sự gắn bó với Thiên Chúa cách tuyệt đối như vậy, mà Mẹ đã trở thành Đấng Đầy Ân Sủng để chuyển cầu cho chúng ta.

Mặt khác, Giáo Hội mời gọi chúng ta hãy chiêm ngắm tình yêu thương của Mẹ Maria với Giáo Hội và từng người chúng ta. Khi chiêm ngắm như vậy, chúng ta hãy noi gương Mẹ để cũng biết sống xót thương anh chị em mình như Mẹ đã thương xót chúng ta.

Cuối cùng, lời mời gọi yêu mến Mẹ Maria cách thiết thực mà Giáo Hội không ngừng tha thiết nhắc lại chính lời Mẹ nhắn gửi khi xưa: *"Hãy tôn sùng Mẫu Tâm Mẹ, ăn năn sám hối, cải thiện đời sống và siêng năng lần hạt Mân Côi"*.

Lạy Thiên Chúa là Cha toàn năng, chúng con xin tạ ơn Cha đã ban cho chúng con một người Mẹ tuyệt vời là Đức Maria. Xin cho chúng con biết yêu mến Mẹ, noi gương Mẹ và thực hành Lời Chúa cách tuyệt đối trong sự vâng phục như Mẹ khi xưa. Amen.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 10/2021

CẦU CHO CÁC NHÀ TRUYỀN GIÁO

Xin cho những ai đã lãnh nhận bí tích Thánh Tẩy hiểu rằng họ có trách nhiệm rao giảng Tin Mừng, luôn sẵn sàng thi hành sứ vụ bằng một đời sống chứng tá thấm đẫm Tin Mừng.

HÈM NHỎ - TÌNH NGƯỜI

Cơn đại dịch Covid-19 tràn vào Thành Phố Hồ Chí Minh cho đến nay đã trên 03 tháng, tính từ ngày 27 tháng 5 bùng phát dịch.

Trong 3 tháng ròng rã chống dịch, nhân dân Thành phố Hồ Chí Minh đã kiên trì chấp hành các chủ trương do chính quyền đề ra. Từ việc thực hiện chỉ thị 15 rồi chỉ thị 16 và hai tuần mới đây kể từ 23/8 đến 6/9 là tăng cường, siết chặt việc giãn cách xã hội. Đồng bào Công giáo thành phố cùng hòa chung quyết tâm với mọi giới, quyết tâm chung một tấm lòng *"Chống dịch như chống giặc"*, sống chan hòa và tương trợ nhau trong tình tương thân tương ái. Đồng bào Công giáo cũng được soi sáng từ các vị chủ chăn trong Giáo hội qua lời của Đức Tổng Giám Mục Giuse Nguyễn Chí Linh, chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam, kêu gọi: *"Giáo sỹ, tu sỹ, giáo dân, trong nước cũng như hải ngoại, hãy vào cuộc, chung tay góp sức, san sẻ công việc với mọi thành phần xã hội và Giáo hội trong công cuộc phòng, chống đại dịch. Trước hết, hãy xem trận đại dịch này như một cơ hội để yêu thương. Theo lời Chúa dạy, Kitô hữu phải nhìn nhận tất cả nạn nhân Covid-19 là "người lân cận" (Lc 10, 28-29), sẵn lòng "vui với người vui, khóc với người khóc" (Rm 12, 15) dù họ là ai. Tứ hải giai huynh đệ. Tất cả mọi người đều là đồng bào, là thành viên của đại gia đình dân tộc và nhân loại. Người Công giáo không được phép loại trừ, kỳ thị, "điểm mặt" hoặc kết án bất kỳ ai đã hoặc chưa bị lây nhiễm..."*.

Tôi ghé tổ dân phố 72, khu phố 8 thuộc giáo xứ Lộc Hưng, Phường 6 Quận Tân Bình là một điểm sáng trong phòng chống dịch. Ông Lai Xuân Cương, tổ trưởng dân phố nguyên là cựu trùm phó Họ Mông Triệu đang tất bật với công việc trong tổ, ông đi phát thông báo cho các hộ gia đình về việc thành phố hỗ trợ cho những người mất việc vì dịch Covid-19. Ông cho biết tổ 72 có trên 50 gia đình với 220 nhân khẩu. Số người ở tỉnh về thuê ở trọ và làm việc lên tới 50 người. Người dân trong tổ làm nghề tự do như chạy xe ôm, buôn bán lẻ ở chợ, giúp việc nhà cũng nhiều. Trong đợt kê khai này, thành phố sẽ hỗ trợ đợt đầu mỗi người 1,5 triệu đồng. Hỏi thăm ông về việc đảm nhiệm vai trò Tổ trưởng trong lúc dịch bệnh lan tràn có vất vả và lo sợ? Ông tâm tình: Tôi đi suốt, lúc ra ủy ban Phường, lúc chạy ra khu phố để nhận các tài liệu tuyên truyền về

phòng chống dịch, rồi lại đi từng nhà các hộ trong tổ phổ biến các việc cần làm. Hộ có người ở nhà thì dễ, hộ không có người ở nhà phải gọi điện, đi lại 2, 3 lần hướng dẫn kê khai các biểu mẫu, thu nhận rồi lại về tổng hợp báo cáo ra ủy ban phường. Rồi còn hướng dẫn, giải thích, vận động các hộ tạm trú, hộ ở nhà thuê tiêm chích ngừa, xét nghiệm Covid theo lịch của y tế Phường, chỉ dẫn các hộ tạm trú bổ túc hồ sơ để xin hỗ trợ... Nói chung là đủ thứ việc. Cũng sợ lây nhiễm chứ! nhưng tôi luôn thực hành 5K rất nghiêm ngặt. Trong tổ, bà con sống rất hòa đồng, lương giáo hòa hợp, chung sống với nhau rất chân tình.

Sau khi phát tờ thông báo đến hộ cuối cùng, ông Cường dẫn tôi ghé căn hộ số 3/7, hẻm 3 đường Hưng Hóa. Ngay trước hiên nhà là những thùng giấy lớn chứa đầy ắp rau củ còn xanh mướt mới chuyển về. Chủ hộ là anh chị Sơn-Dung, gốc Đơn Dương (Lâm Đồng) được gia đình, bạn bè gửi về thành phố. Anh chị đang cùng nhau phân chia rau củ thành những phần riêng gói trong bịch nylon để gửi bà con trong tổ. Nào cải thảo, rau dứa, hành lá, cà tím, cà rốt, cà chua, chanh, ớt... những đặc sản vùng cao nguyên, mỗi phần khoảng 3 kg tặng các gia đình trong mùa dịch. Bà con khu xóm hân hoan đón nhận trong niềm vui sẻ chia. Chị Dung cho biết do gia đình cùng người thân, bạn bè nhân mùa dịch biết thành phố không còn cho họp chợ truyền thống, bữa cơm thiếu chất rau tươi nên gửi xe vận tải về tặng bà con khu xóm, đồng thời anh chị còn làm công tác từ thiện giúp cho bà con trong các khu xóm bị phong tỏa tại phường. Đây là lần thứ 3, những chuyến rau đặc sản từ cao nguyên gửi về. Nhà bác Lan, cũng trong tổ, mấy bữa trước có người quen gửi mấy chục kí rau muống, cũng chia sẻ cho các hộ mỗi người vài kí. Anh Thế quê Hà Tĩnh vào thành phố lập nghiệp, ở thuê, hành nghề chạy xe chở mướn được tổ chức từ thiện thuê chở rau xanh cung cấp cho những người khó khăn. Anh không nhận tiền công nên được tặng lại ít chục kí rau cũng về chia cho bà con chòm xóm lấy thảo. Rồi khi giáo xứ gửi tặng mỗi hộ chục kí gạo, ít kí rau củ, ông trùm họ cũng trao đến tận các gia đình trong tổ không phân biệt là giáo dân hay không. Chị Kim Anh, người cũ của Tổ, do gia đình đã dọn về Hóc Môn nhưng mỗi lần ghé thăm lại bà con cũng chia sẻ phần thực phẩm, rau củ quả từ những nhà hảo tâm gửi cho mọi người trong xóm cũ thật thân thiết

Tính tích cực của bà con trong tổ còn thể hiện ở hành động chung tay phòng chống dịch, nhất là trong thời gian tăng cường giãn cách xã hội. Theo đề nghị của tổ trưởng dân phố, được sự thống nhất bà con, tổ đã lập "*hàng rào xanh*" bằng những chậu cảnh chặn ngay đầu ngõ vào, do phạm vi tổ là hẻm cụt. Không cho người lạ, Shipper tự do chạy xe vào trong xóm giao hàng hầu tránh lây lan dịch bệnh. Bà con còn trao đổi giúp nhau về những phương pháp ngừa cảm cúm qua y học cổ truyền, gửi tặng cho nhau những gói thuốc xông cảm, các loại cây thuốc như xả, gừng, tỏi, chanh... Mọi người già trẻ, lớn bé bước ra khỏi nhà đều đeo khẩu trang, ai vô tình quên đeo đều được nhắc nhở chân tình ngay.

Về công tác tiêm chủng, tổ 72 đã vận động trên 98% người trong độ tuổi tiêm mũi 01. Chỉ còn vài người lớn tuổi trên 65 sẽ được Phường mời tiêm chủng tại bệnh viện, mọi người chuẩn bị tiêm mũi 2 vào tháng 9 này. Trong lần xét nghiệm tầm soát lần thứ 3 mới đây vào ngày 5/9, toàn bộ hơn 200 người không phát hiện ca F0 nào, chính thức được công nhận là VÙNG XANH. Mọi người trong Tổ đoàn kết sống chan hòa với nhau và quyết tâm vận động nhau luôn tuân thủ thời gian giãn cách xã hội và thực hiện 5K+Vắc xin. Công tác hỗ trợ an sinh xã hội được Tổ trưởng thông báo rộng rãi cho bà con trong tổ. Đến nay, qua hai đợt nhận trợ cấp, hầu hết những người được đề nghị đều nhận được từ 1,5 đến 3 triệu một người, bà con trong tổ rất an tâm, càng tích cực tham gia phòng chống dịch.

Sáng sớm mỗi ngày, tiếng hát Thánh ca vang lên từ các gia đình dâng lễ Trực tuyến. Chiều đến, giờ kinh Lòng Chúa Thương xót lại vang vang. Đêm về, giờ kinh tối, mọi người không quên cầu nguyện cho những tín hữu qua đời trong cơn dịch bệnh và lời cầu xin ơn chữa lành cho các bệnh nhân, cầu bình an cho khu xóm. Những lời kinh nguyện không ngừng dâng lên Thiên Chúa qua lời chuyển cầu của Đức Mẹ Lên Trời là bổn mạng khu họ cho cơn dịch bệnh mau chấm dứt.

Tình người trong mùa dịch của Tổ 72 chắc chắn sẽ là nét đẹp mãi mãi về sau.

Ghi chép của Minh Đỗ

THIÊN CHÚA, ĐANG LUÔN BỊ HỎI Ở Đâu TRONG CƠN ĐẠI DỊCH

Thiên Chúa đã tạo dựng con người và vũ trụ này trong tình yêu và bằng tình yêu của Ngài. Ngay từ ban đầu mọi sự Chúa tạo nên đều tốt đẹp và Ngài chúc phúc cho chúng. Nhưng trong từng thế kỷ qua con người vẫn chịu đựng những cảnh thiên tai lũ lụt, hạn hán và đặc biệt trong 3 năm qua thế giới vẫn đang quằn quại vì cơn dịch bệnh. Thiên Chúa hình như vẫn im lặng trước lời cầu khẩn của nhân loại. Có hay không và Ngài đang ở đâu? Ngài có nhìn thấy con người đang khổ đau hay không? Nếu Ngài có đủ quyền năng sao Ngài không ra tay chặn đứng cơn đại dịch này? Sao Ngài vẫn để cho sự dữ hoành hành trên trái đất?... Có lẽ đó là một số trong vô số câu hỏi mà con người ngày hôm nay đang đặt ra.

Bạn thân mến! Thiên Chúa đã tạo dựng nên vũ trụ vạn vật và con người. Tất cả mọi loài Chúa dựng nên đều tốt đẹp và chắc chắn rằng: Thiên Chúa không tạo nên sự dữ bởi vì Ngài là Đấng Tốt Lành Thánh Thiện. Không thể có sự dữ phát xuất ra từ nguồn mạch là Sự Tốt Lành được. Vậy thì sự ác từ đâu mà có? - Câu trả lời ở ngay nơi chính con người chúng ta. Khi tạo dựng vũ trụ, Thiên Chúa đã đặt nơi vạn vật một quy luật cho chúng vận hành. Nếu cứ để chúng vận hành một cách tự nhiên theo quy luật của chúng thì mọi sự sẽ tốt đẹp. Một vài dẫn chứng nhỏ: Thiên Chúa tạo nên cây cối để chúng điều hòa không khí, thanh lọc bầu khí quyển, đem lại không khí tốt lành cho con người và chống sói mòn đất đai. Thế nhưng con người đã ra tay chặt phá rừng, khai thác đến cạn kiệt, môi

trường xanh không còn, làm cho trái đất ngày một nóng lên, gây hạn hán, lũ lụt và sạt lở. Chưa kể đến các loại rác thải và nhiều tác động khác đến môi trường, thiên nhiên. Một khi con người tác động quá mạnh mẽ và ngăn chặn quy luật của sự phát triển tự nhiên thì chắc chắn sẽ nhận lấy hậu quả của nó. Thiên nhiên cũng như cấu tạo của một bộ máy: nếu làm sai quy luật thì máy sẽ hỏng và đem lại kết quả trái ngược với sự mong muốn của chúng ta.

Tiếp đến bệnh tật là do đâu? - Khi con người ngày càng đề cao chủ nghĩa hưởng thụ, chủ nghĩa tự do cá nhân và muốn rằng chỉ có tôi mới xứng đáng làm chủ thế giới. Thế rồi tìm mọi cách để loại trừ người khác bằng mọi giá. Cho nên sáng chế ra các chất độc hại để hủy diệt lẫn nhau; làm ra các sản phẩm để hại nhau. Không nói đâu xa ngay trên đất nước Việt Nam chúng ta đã có không ít những cá nhân, tập thể sản xuất những mặt hàng gây nguy hiểm đến tính mạng con người chỉ vì lợi nhuận: làm ra cà phê mà không cần nguyên liệu từ cà phê, nước mắt; thích hương vị gì thì có hương vị đó; chỉ cần một thìa cà phê hóa chất thì có mấy lít nước mắt tung ra thị trường, và vô vàn các sản phẩm khác. Khi con người sử dụng các sản phẩm đó thì thử hỏi làm sao không ung thư? không chết chóc? Còn nữa, trong mùa dịch này khi mọi người cùng chống dịch thì cũng có những kẻ vì đồng tiền mà làm biết bao nhiêu việc phải lên án: làm dược liệu giả, khẩu trang đã qua sử dụng... người tiêu dùng có chết hay có thể nào thì mặc kệ miễn là tôi có tiền nên bất chấp mọi thủ đoạn.

Bệnh dịch từ đâu ra? Chẳng lẽ lại do Chúa làm? Vấn đề này nếu chúng ta cập nhật trên các trạng mạng thì cũng đã rõ. Có bao nhiêu chứng nhân từ lò chế tạo đã dám hi sinh sự nghiệp của mình để nói sự thật về nó nhưng con người vẫn đang cố gắng che dấu và đùn đẩy trách nhiệm rồi đổ lỗi cho Thiên Chúa - cho Trời.

Thiên Chúa không làm ra sự dữ nhưng Ngài có thể dẹp tan sự dữ, sao Ngài không làm? – Thiên Chúa đã cho con người sự tự do và Ngài không muốn xâm phạm đến tự do của con người. Trước mặt chúng ta luôn có hai sự lựa chọn: chọn điều tốt thì sống, chọn điều dữ thì bị diệt vong. Tuy nhiên, Thiên Chúa không bao giờ bỏ mặc con người, mặc dù có lúc chúng ta tưởng chừng như Ngài im lặng. Thiên Chúa luôn làm điều mà Ngài thấy tốt nhất cho con cái

của mình. Cũng như người cha, người mẹ trong gia đình; không phải lúc nào con xin điều gì cũng cho vì có khi điều chúng xin chưa phù hợp với lứa tuổi của chúng, cũng có khi điều mà chúng thấy là tốt nhưng cha mẹ nhìn ra được những hậu quả không tốt sau đó thì sẽ không cho. Tuy, Thiên Chúa như im lặng nhưng không có nghĩa là Ngài không thương yêu nhân loại, không có nghĩa là Ngài không hiện diện. Trái lại

“... Ngài biết rõ,

biết cả khi con đứng con ngồi.

Con nghĩ tưởng gì Ngài thấu suốt từ xa,

đi lại hay nghỉ ngơi, Chúa đều xem xét,

mọi nẻo đường con đi, Ngài quen thuộc cả.

Miệng lưỡi con chưa thốt nên lời,

thì lạ Chúa, Ngài đã am tường hết.

Ngài bao bọc con cả sau lẫn trước,

bàn tay của Ngài, Ngài đặt lên con” (Tv 139, 1-5)

Thiên Chúa vẫn luôn bên cạnh chúng ta và nâng đỡ ta, Ngài vẫn luôn chờ đợi ta trở về với Ngài nhưng liệu chúng ta có nhận ra, có chịu quay về với Ngài hay không? Chúng ta có để cho vòng tay yêu thương của Chúa ôm lấy chúng ta hay không? Chúng ta có để cho Chúa mang lấy đau khổ của ta hay không? Hay là chúng ta chỉ biết than trách Ngài và bắt Ngài thực hiện điều ta muốn, bắt Ngài ban ngay cho ta điều ta xin và khi không được như ý ta lại quay lưng với Ngài, hoặc đi tìm một thần tượng khác, một thế lực sự dữ nào đó ngoài Chúa như bói toán, tướng số...

Thiên Chúa là Cha hằng yêu thương chúng ta: vì yêu nhân loại mà Cha đã hy sinh người con yêu dấu của mình là Đức Kitô để cứu độ chúng ta *"Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời"* (Ga 3, 16).

Vì những đứa con nghịch tử là chúng ta mà Thiên Chúa đã không nỡ để cho chúng ta phải hư đi nhưng đã hy sinh Người Con yêu dấu của mình để cho chúng ta được cứu, được ban lại cho

thiên chức làm con Chúa. Như vậy thì thử hỏi Chúa còn tiếc điều gì mà không ban cho chúng ta? Khi bạn đau, khi tôi đau thì Thiên Chúa cũng đau nỗi đau của ta. Có thể bạn sẽ nói rằng: nếu vậy thì tại sao Ngài không cất nỗi đau ấy đi cho con người đỡ khổ? Trong cuộc sống chúng ta cũng đã từng ít nhất là một lần có kinh nghiệm: một lần đau là một lần được lớn lên và trưởng thành hơn, rút ra được kinh nghiệm cho cuộc sống. Cũng như em bé tập đi: nó đi rồi nó lại té nhưng nó tiếp tục đứng lên và đi tiếp và nhờ đó mà đôi chân của em mới vững chắc, em bé mới có thể bước đi nhanh và chạy nhảy... khi con đã lớn và có những lần gặp đau khổ trong cuộc sống, khi con bị té nếu để nó tự đứng lên thì đứa bé sẽ tự lập và trưởng thành hơn là hề cứ té là cha mẹ lại đến và nâng dậy. Có phải cha mẹ không biết và không quan tâm? Trái lại cha mẹ càng quan tâm hơn và dõi theo từng bước đi của con và sẽ giúp đỡ chúng khi cần thiết và kịp thời nữa. Cũng vậy, qua những đau khổ Thiên Chúa muốn giúp cho chúng ta vững vàng trong đức tin. Đức tin có trải qua đau khổ thì mới đứng vững trước những nghịch cảnh của cuộc đời. Như khi xưa Chúa dẫn đưa dân Israel vượt qua sa mạc mà vào đất hứa: Chúa luôn luôn đồng hành và yêu thương họ. Ngài luôn trung tín với lời hứa của mình, còn dân thì sao? - khi thoát cảnh nô lệ Ai-cập thì ca tụng Chúa còn khi đói khát thì suốt ngày than trách Chúa, trách những người lãnh đạo thế nhưng, Chúa vẫn không bỏ mặc họ mà còn ban cho họ những thứ họ cần và vẫn một lòng yêu thương hết mực.

Thiên Chúa vẫn luôn hiện diện bên cạnh chúng ta, cho dù Ngài không hiện diện một cách hữu hình để mắt thường chúng ta có thể nhìn thấy. Chúng ta chỉ có thể nhìn thấy Ngài bằng con mắt đức tin. Nên ai có đức tin càng mạnh thì càng nhận ra sự hiện diện của Thiên Chúa một cách sống động. Ngài không ở trên trời cao để nhìn xuống nhưng ở ngay bên cạnh chúng ta, ngay trong tâm hồn chúng ta. Như Linh mục Thành Tâm và Đức Cha Vũ Duy Thống (Thông Vy Vu) đã diễn tả sự hiện diện của Thiên Chúa qua hai tác phẩm: "Dấu chân trên cát" và "Dấu chân". Chúa vẫn song hành cùng ta: hai bàn chân vẫn luôn song hành với nhau và khi bước chân ta đã mệt mỏi rồi ta nghĩ là Chúa đã bỏ mặc ta: vì lúc này ta chỉ thấy một dấu chân thôi. Nhưng, đó chính là lúc Chúa đã ẵm

ta lên mà ta không hề hay biết và chỉ nghĩ là Chúa đã bỏ ta nên thất vọng, rồi bất trung với Ngài.

Ngày hôm nay, và cho đến mọi thời Thiên Chúa vẫn luôn hằng hữu và hằng ở bên cạnh mỗi người chúng ta. Không chỉ có thế mà Ngài còn có những bàn tay nối dài để trực tiếp giúp đỡ chúng ta. Trong những ngày này nơi các bệnh viện, những bàn tay của các y bác sĩ vẫn chăm sóc các bệnh nhân, các Linh mục, Tu sĩ thiện nguyện vẫn hằng ngày có mặt để chăm sóc phục vụ các bệnh nhân covid. Nơi đó các bệnh nhân đã thấy gì? - Họ đã thấy được tình yêu nơi các Tu sĩ thiện nguyện, họ đã cảm nhận được một sự hy sinh phục vụ hết mình. Có người còn nhìn các Tu sĩ thiện nguyện như những Bồ tát hiện hình (người không theo đạo Công giáo), các bệnh nhân cảm thấy một sự yên tâm và được nâng đỡ rất nhiều khi có mặt của các Tu sĩ thiện nguyện. Vì sao mà các bệnh nhân có thể nhận thấy được điều đó? Vì các Tu sĩ đã đến với các bệnh nhân bằng tình yêu, các Tu sĩ đã trao cho các bệnh nhân bằng chính tình yêu mà họ đã nhận được từ Thiên Chúa. Chính Thiên Chúa đang hoạt động nơi các Tu sĩ ấy.

Chúng ta phải xác tín rằng Thiên Chúa luôn hiện diện và đồng hành cùng với mỗi một người chúng ta bằng nhiều hình thức: qua người thân, tha nhân, bạn bè, nơi thiên nhiên vạn vật. Và Ngài luôn làm mọi điều tốt lành trên cuộc đời chúng ta chỉ có điều chúng ta có nhận ra và có đủ niềm tin vào Ngài hay không. Chúng ta có để cho Ngài song hành cùng ta và nâng đỡ gánh nặng cho ta hay không. *"Hỡi những ai đang vất vả mang gánh nặng nề hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng"* (Mt 11, 28). Hãy vững niềm tin vì Chúa vẫn luôn luôn ở bên cạnh chúng ta.

Hoa Đại

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về

longthuongxotgp@gmail.com

longthuongxotgp@yahoo.com

để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

TẠI SAO THIÊN CHÚA CHO PHÉP ĐẠI DỊCH XẢY RA?

Thời nay, dường như một số tín hữu vẫn giữ những hình ảnh rất sai lệch về Thiên Chúa Ba Ngôi: Thiên Chúa Cha trên trời hay giận dữ, còn Chúa Giêsu dễ mến, đầy yêu thương...! Trong khi các tín điều dạy rằng, chỉ có một Thiên Chúa duy nhất trong ba ngôi vị;

Ba ngôi ấy là Một trong công trình tạo dựng, cứu chuộc và thánh hóa. Theo Tin mừng của thánh Gioan, Đức Giêsu đã nói rằng, Người không làm việc một mình (5, 30); "*Tôi và Chúa Cha là một*" (10, 30); và "*ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha*" (14, 9). Các Kitô hữu tin rằng Chúa Giêsu xuống thế để ứng nghiệm Kinh Thánh Cựu ước; họ cũng tin rằng nên giải thích mọi điều trong Kinh Thánh Cựu ước dưới lăng kính mặc khải của Thiên Chúa trong Đức Giêsu Kitô.

Điều này rất quan trọng khi ta muốn hiểu ý nghĩa của dịch bệnh và các thảm họa thiên nhiên khác. Đối với các dân tộc cổ đại, nếu có lũ lụt, dịch bệnh, thì Thiên Chúa như muốn nói điều gì đó ngang qua những sự kiện ấy. Nhưng trong các Tin mừng, Chúa Giêsu không bao giờ tạo ra một bệnh dịch, một thảm họa thiên nhiên hay biến ai đó thành cột muối như bà vợ ông Lót xưa. Nếu Đức Giêsu không đi vào cuộc khổ nạn, hay, nếu ta không đón nhận lời tiên báo của Người về cái chết ấy, thì Thiên Chúa thật sự là Cha ư? Đức Giêsu xuống thế để uốn nắn những quan niệm sai lầm về cách thức Thiên Chúa hoạt động trong thế giới này.

Thế nên, cho dù nguồn gốc của Covid-19 vẫn chưa được xác định, nhưng đại dịch này cho ta một lời giải thích tự nhiên, và cách thức vi-rút lây lan khủng khiếp đến giờ là hệ quả của những quyết định yếu kém của con người. Dĩ nhiên, Thiên Chúa không hề đưa đại dịch đến với nhân loại.

Bất cứ khi nào có một thảm họa, dù lớn hay nhỏ, dù là trận hỏa hoạn thiêu rụi mái nhà thờ Đức Bà Paris, hay sự lây lan của đại dịch AIDS, thì sẽ luôn có một số tín hữu cho rằng những điều ấy là do Thiên Chúa trừng phạt vì tội lỗi của con người thời nay. Có lẽ điều

này cho thấy niềm tin vào Thiên Chúa như một nhân vật "siêu quyền lực" cai quản vũ hoàn, "một giám đốc điều hành" có thể chịu đựng những hành vi xấu xa ở một mức độ nào đó. Nhưng khi mất kiên nhẫn, ông ấy chấm dứt những điều vô nghĩa, và gửi một trận sóng thần hay một trận đại dịch đến để nhắc nhở ta rằng ai mới là ông chủ thực sự. Trong vai một tên bạo chúa, Người quả là lời lý giải đáng sợ cho những nỗi đau đớn khôn nguôi trong cuộc đời này: những đau khổ của ta phải đến từ một nơi nào đó, và dường như một số người rất dễ dàng tìm thấy lời giải thích trực tiếp từ Thiên Chúa.

Nhưng có một sự khác biệt rất lớn giữa việc Thiên Chúa cho phép sự dữ xảy ra trong thế giới này và chuyện Người gây ra những sự ấy. Giáo Hội dạy rằng, điều đầu tiên là chính xác, nhưng điều thứ hai thực sự sai lầm mặc dù khi nghe một số tín hữu nói về đại dịch Covid-19, ta dễ dàng bỏ qua vì nghĩ rằng nó đúng. Bởi Thiên Chúa muốn ta được hoàn toàn tự do, ta có khả năng chọn điều dữ; nếu ngược lại, ta cũng chỉ như những con rối. Đây chính là một thế giới khác xa với việc Thiên Chúa trực tiếp gây ra đau khổ và hủy diệt.

Ta hiểu rằng con người trưởng thành hơn qua những khó khăn, đau khổ nhưng điều này không có nghĩa là Thiên Chúa đã gửi những điều ấy đến như một thử thách. Đúng hơn, sự trưởng thành minh chứng cho ta rằng Thiên Chúa luôn đồng hành với ta qua từng giây phút. Người thôi thúc ta liên đới với anh chị em của cùng một Cha trên trời. Thế nên, ta cùng nhau đưa ra quyết định tốt nhất trong bóng tối của sự chết và thung lũng của nước mắt, khổ sầu.

Thiên Chúa không gửi bệnh dịch đến để dạy ta về điều gì đó cho dù chúng cho ta nhiều bài học.

Thiên Chúa không gửi bệnh dịch đến để dạy ta về điều gì đó cho dù chúng cho ta nhiều bài học. Ta đang học được rất nhiều về mối tương quan mong manh của ta với trật tự tạo dựng và hệ lụy từ những lựa chọn sai lầm ở nơi này có thể gây ra những hậu quả tai hại cho những nơi khác. Ta cũng học được rằng cách ứng phó tốt nhất với những thiên tai, với những tình trạng khẩn cấp về sức khỏe là tính minh bạch, một nhà nước vì dân, những báo cáo trung thực, sự khéo léo của con người, trách nhiệm của công dân, và sự

quý trọng lợi ích chung... Ta cũng học được sự phi thường nơi những con người bình thường khi đối diện với bị kịch, khổ đau.

Làm sao tôi có thể tin chắc rằng Thiên Chúa hằng sống? Người không bao giờ chết? Bởi vì Thiên Chúa được tỏ bày trong Đức Giêsu Kitô không phải như một tên bạo chúa, mà là một Đấng đầy tình yêu. Đó là một Thiên Chúa đã sẵn sàng dẫn thân vào bất cứ con đường nào kể cả từ bỏ mạng sống mình trên Thập Giá. Đoạn thư của thánh Gioan Tông đồ chép rằng, "*Thiên Chúa là ánh sáng; nơi Người, không có một chút bóng tối nào*" (1Ga 1, 5). Nếu đó là sự thật, thì bệnh dịch hay đại dịch không thể là bản án của một Thiên Chúa đầy giận dữ vì tính ích kỷ và thói tham lam của ta được.

Sự tỉnh thức thiêng liêng trong những ngày khó khăn của đại dịch hệ tại ở điều này: trong mọi phút giây của ngày sống Thiên Chúa thực hiện những gì Người đã làm vào ngày Thứ Sáu Tuần Thánh – Người không can thiệp để ngăn người ta giết Chúa Giêsu, nhưng không để sự dữ và tuyệt vọng có tiếng nói cuối cùng. Sức mạnh tuyệt vời của ân sủng cho phép ta tận dụng cơ hội, ngay cả trong những tình cảnh tồi tệ nhất, để giúp đỡ nhau bằng mọi cách có thể, và để cho ánh sáng và cuộc sống có tiếng nói cuối cùng. Chúa Nhật Phục sinh là lời đáp trả của Thiên Chúa dành cho Thứ Sáu Tuần Thánh: sự sống thoát ách sự chết.

Cha Richard Leonard S.J.

Lyeur Nguyễn lược dịch

Nguồn: <https://jesuit.org.au/why-does-god-allow-pandemics/>

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email:

longthuongxotgp@yahoo.com

longthuongxotgp@gmail.com

Xin dùng chữ Unicode

TẢN MẠN... CỘI NGUỒN

Tiếng kèn saxophone được cất lên giữa một khoảng sân rộng của bệnh viện dã chiến, nơi chữa cho các bệnh nhân Covid 19, là điều gây ấn tượng mạnh đối với tôi trong lúc này, bởi lẽ điều ấy gợi nhắc tôi và bạn về cội nguồn đời mình.

Là con người sinh ra trong cuộc đời, Thiên Chúa đã đặt để nơi mỗi người chúng ta bản chất tự nhiên quy hướng về cội nguồn của mình. Không chỉ con người, mà nơi những sự vật thiên nhiên cũng tỏ bày tương quan hướng về cội nguồn như

thế. Ví như những chiếc lá rơi xuống sẽ đậu xuống chiếc rễ to lớn đã nuôi dưỡng mình suốt ngàn ấy thời gian. Dòng sông chảy ra trăm ngả rồi cũng trở về biển lớn như lòng mẹ bao la. Chim có bay xa cách mấy rồi cũng có ngày mỗi cánh bay về tổ. Thật vậy, chính cảm thức hướng về cội nguồn nhắc cho muôn tạo vật nhớ rằng mình thật hạnh phúc.

"Quê hương là chùm khế ngọt, cho con trèo hái mỗi ngày". Có lẽ nghe đến điều này sẽ khiến cho nhiều người ghen ngào không kể xiết. Có lẽ ai đó đang phải mắc kẹt lại trong khu điều trị, hay ai đó đang vất vả chống chọi qua ngày với đói kém và giãn cách sẽ hiểu điều này hơn bao giờ hết. Lòng mong về quê hương có khi cách có vài chục cây số mà cũng không về được vì những giãn cách nhằm giữ an toàn.

Chính những khoảnh khắc xa nhớ ấy gợi cho tôi và bạn biết rằng trước đây mình đã hờ hững, vô tâm với cuộc sống và ý nghĩa chân thật của nó như thế nào. Mãi vùi đầu vào cơm, áo, gạo, tiền hay thậm chí là những thứ không cần thiết, đã lôi kéo chính bản thân tôi và bạn xa rời cội nguồn của mình. Mới xa cách có vẻ dễ dàng vì

chẳng có gì đáng nhỡ nhớ cái xó xinh cũ kỹ và rách nát, nơi mà tôi và bạn đã quen thuộc biết bao nhiêu năm. Nhưng chính trong thời khắc dây nợ giăng mắc, giãn cách tuyệt đối, đối mặt bốn bức tường thì lúc đó tôi mới hiểu...

Nhưng liệu có trễ?

Cội nguồn là nơi chờ mong tôi trở về từng ngày. Cội nguồn không bao giờ có khái niệm về hạn từ "trễ". Cha mẹ vẫn chờ ta đó nơi mái nhà nghèo nàn nhưng ấm cúng. Bạn bè vẫn thăm hỏi, động viên chúng ta vượt qua dậm dài của cuộc sống. Bao nhiêu y bác sĩ, tình nguyện viên vẫn bên ta là những đại diện để nhắc nhớ ta về cội nguồn. Thiên Chúa - cội nguồn đích thực vĩnh cửu vẫn chờ ta trở về với tình yêu thương của Người.

Rồi dịch bệnh vẫn hoành hành, ngày càng tăng, người chết cũng không giảm bao nhiêu trong khi chúng ta đã nỗ lực hết mình chấp hành cho công cuộc phòng, chống và chữa. Nhưng khi ngẫm về cảm thức nguồn cội, tôi và bạn lại được an ủi rất nhiều. Cái chết giờ đây quá đối mong manh. Dương tính, nhập viện, khó thở, qua đời. Quá nhanh! Chỉ trong nháy mắt. Nhưng cái nháy mắt ấy không là điều kinh khủng, bởi tôi và bạn vẫn ý thức rằng chúng ta còn có một cội nguồn để về. Gắng vượt qua bệnh tật để chóng khỏe về với gia đình thân yêu đang chờ đón. Hay nhắm mắt gác lại chuyện dương gian để về với cội nguồn đích thực là Thiên Chúa. Bởi lẽ căn nguyên đời tôi và bạn đâu chỉ dính bén với thực tại kiếp này, mà vươn xa hơn về Thiên Chúa.

Trong lúc rồi bời, mệt mỏi và thiếu động lực sống. Cả người ở nhà lẫn người trong khu điều trị. Cả người không bị nhiễm bệnh cũng như người bị nhiễm bệnh. Có lẽ tiếng kèn saxophone của người nghệ sỹ nhắc tôi về những tán mạn như thế. Một bờ bến bình yên, hạnh phúc đang chờ đón tôi. Cha mẹ, anh chị em thân yêu, các y bác sĩ, tình nguyện viên và trên hết là Thiên Chúa đang chờ đợi tôi. Sống hay chết không còn là điều khiến tôi bận tâm, nhưng trên hết là sống hạnh phúc và sống trọn vẹn giây phút hiện tại. Sống hướng về cội nguồn đời tôi và bạn từng phút giây.

Tiểu Tuyên

CÁCH CHÚA NHẬN LỜI CẦU NGUYỆN CỦA CON NGƯỜI

Giuse Phạm Đình Ngọc SJ

Tôi tình cờ biết được bài thơ này rất phù hợp trong những ngày giãn cách xã hội, nên chuyển ngữ để chia sẻ với bạn[1]:

Lạy Chúa, xin cất khỏi tâm hồn con lòng kiêu hãnh, nhưng Chúa trả lời: Không.

Ngài nói rằng không phải Ngài, nhưng chính tôi phải từ bỏ lòng kiêu hãnh đó.

Tôi cầu xin Chúa gìn giữ đứa con ốm đau của tôi được khỏe mạnh, nhưng Ngài đáp: Không.

Ngài nói linh hồn cậu bé khỏe mạnh, thân xác chỉ là chóng qua.

Tôi van xin Chúa ban cho mình tính kiên nhẫn, nhưng Ngài trả lời: Không.

Ngài nói tính kiên nhẫn là kết quả của tập luyện. Cần tìm kiếm chứ không phải ngồi chờ sung rụng.

Tôi xin Chúa cho mình được hạnh phúc, nhưng Ngài đáp lại: Không.

Ngài chỉ ban phúc lành, còn hạnh phúc phụ thuộc vào cách tôi đón nhận.

Tôi xin Chúa cất khỏi mọi đau đớn của tôi, nhưng Ngài đáp: Không.

Đau khổ giúp con tránh xa những mối mọt của thế gian, nhưng lại đưa con đến gần Chúa hơn.

Tôi xin Chúa ban cho mình thăng tiến trong đời sống thiêng liêng, nhưng Ngài trả lời: Không.

Chúa nói thêm: thăng tiến ấy là việc của con, nhưng Ta sẵn lòng cắt tỉa để con thêm khỏe mạnh xinh tươi và sinh nhiều hoa trái.

Tôi cầu xin Chúa giúp tôi yêu người khác như cách Ngài yêu tôi.

Chúa trả lời: Ta thấy con đang bắt đầu hiểu ra...

Tôi cầu xin sức mạnh ...

Và Thiên Chúa đã ban nhiều gian nan thử thách để giúp tôi nên vững vàng.

Tôi cầu xin sự khôn ngoan...

Và Ngài trao những vấn đề để tôi tìm ra giải pháp.

Tôi xin lòng can đảm ...

Và Thiên Chúa đã gửi đến nhiều hiểm nguy đòi tôi phải vượt qua.

Tôi xin Thiên Chúa ban cho tình yêu ...

Và Chúa đã gửi những người khốn cùng để tôi giúp đỡ họ.

Tôi cầu xin ân sủng Chúa ...

Và Chúa đã cho nhiều cơ hội vốn liên kết với ân sủng ấy.

Tôi đã không đạt được bất cứ thứ gì tôi muốn, nhưng tôi đã có mọi thứ tôi cần.

Và những lời cầu nguyện của tôi đã được Thiên Chúa lắng nghe.

Trò chuyện thiêng liêng:

Cầu xin với Thiên Chúa là khả năng của con người. Hơn nữa, chính Đức Giêsu cũng dạy chúng ta cầu xin với Thiên Chúa Cha: "Anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở

ra cho” (Mt 7, 7). Mỗi ngày sống hẳn là chúng ta có bao điều để ước mong. Có người một mình thực thi ước mơ ấy; nhiều người đến xin với Thiên Chúa để được giúp đỡ. Là người Công giáo, chắc hẳn Thiên Chúa là món quà vô giá, xin đừng bỏ qua. Chúa chờ chúng ta đến cầu nguyện, nài xin những điều mình muốn. Chắc hẳn Ngài có cách để đáp ứng những nhu cầu tốt lành của chúng ta.

Những lời nguyện trên đây cho ta thấy một điều: Chúa ban cho ta theo cách Chúa muốn. Ví dụ, chúng ta xin giàu sang phú túc, Chúa sẽ không “chuyển tiền” vào tài khoản chúng ta được. Ngài ban cho chúng ta có sức khỏe, cơ hội và thời gian để chúng ta làm việc kiếm tiền. Chúng ta ước mong được sức khỏe. Chúa đòi mỗi người ăn uống điều độ, thể dục thể thao và biết cách chăm sóc thân thể mình. Chúng ta mong thành công trong kỳ thi cử, Chúa mời gọi chúng ta học hành chăm chỉ. Ai ai cũng xin Chúa cho thể giới thoát khỏi cơn đại dịch lần này, Chúa mời chúng ta biết nhẫn nại, lắng nghe ý Thiên Chúa để thực thi. Tóm lại, Thiên Chúa đã, đang và sẽ ban tặng cho chúng ta những điều tốt lành hơn chúng ta mong tưởng.

Là người trẻ, có khi chúng ta mệt mỏi hoặc thất vọng vì những lời cầu nguyện của mình không được Chúa nhận lời. Thật tốt để lúc này, trong những ngày giãn cách xã hội, nhận ra những lần cầu xin ấy dường như Thiên Chúa đã trả lời rồi. Lý do là Thiên Chúa giàu lòng thương xót và hết mực yêu thương con người. Ngài luôn đáp ứng những nhu cầu chính đáng của chúng ta. Cần lưu ý là Thiên Chúa không phải một “nhà phân phối” tự động, nhưng ta phải tin cậy vào Chúa ngay cả trong cách thể Chúa nhận lời ta nữa.

Tại sao chúng ta tin tưởng rằng lời cầu nguyện của chúng ta được Thiên Chúa lắng nghe? Thưa: “Nhiều người đã kêu cầu cùng Chúa Giêsu, khi Người còn sống ở đời này để xin ơn chữa lành, và lời cầu nguyện của họ đã được nhận lời. Chúa Giêsu đã từ cõi chết sống lại, và nay Người đang sống, Người lắng nghe lời cầu nguyện của chúng ta và mang lên tới Chúa Cha”[2].

Tôi không biết bạn có trải nghiệm như thế nào mỗi lần cầu xin với Thiên Chúa, nhưng thật tốt để biết:

– Lời nguyện xin ơn cần điều kiện: tin chắc được nhận lời (Karl Rahner).

– Nếu bạn thực lòng cầu nguyện với Chúa để xin ơn trở về cùng Chúa, chắc chắn Chúa sẽ ban cho bạn (Thánh Gioan Vianney).

– Đừng sợ Thiên Chúa, hãy can đảm liều mình trong cuộc phiêu lưu đức tin! Hãy can đảm trao phó mình cho lòng nhân lành của Người. Hãy để cho Người xâm chiếm bạn, và bạn sẽ thấy đời bạn chiếu sáng, và không còn chán ngán. Trái lại, đời bạn sẽ đầy những ngạc nhiên vô tận vì lòng nhân lành vô tận của Thiên Chúa không bao giờ cạn (Đức Bênêđictô XVI).

Qua những chia sẻ trên đây, tôi hy vọng lúc này bạn hãy dành chút giờ gian để thì thầm với Chúa. Hoặc trong thinh lặng, bạn lắng nghe tiếng Chúa và sau đó, nói cho Chúa những mong muốn của mình. Sau đó, kết thúc bằng Kinh Lạy Cha.

[1] <http://www.csendespercek.hu/versek/1498-es-isten-azt-mondta-nem-2673218>

[2] Youcat số 478 và 479

NHỮNG CÂU NÓI CỦA CÁC THÁNH VỀ LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

1. “Lòng thương xót giúp ta nên giống Chúa, và khiến cho Satan phải thất vọng” - Thánh Gioan Kim Khẩu.

2. “Thiên Chúa sẽ minh oan cho bạn khi người ta vu khống bạn, tùy theo mức độ bạn đã hết lòng cầu nguyện cho kẻ vu khống bạn như thế nào” - Thánh Maximos the Confessor.

3. “Hãy rộng lòng thương xót tha nhân, để không một kẻ túng thiếu nào khi gặp bạn mà lại không được giúp đỡ. Vì sẽ không còn niềm hy vọng khi Thiên Chúa không thương xót chúng ta nữa” - Thánh Vinh Sơn Phaolô.

4. “Tôi hạnh phúc biết bao khi thấy mình bất toàn và cần đến lòng thương xót của Thiên Chúa” - Thánh Têrêsa thành Lisieux.

5. “Hãy ngừng phán xét người khác, vì Chúa thương xót họ cách lạ lùng” - Thánh Faustina.

6. “Rồi một ngày nào đó, bạn sẽ phải trả lời trước mặt Chúa - nên ngay bây giờ hãy thương xót và yêu thương, nếu bạn muốn được Chúa thương yêu và thương xót trong ngày đó” - Thánh Têrêsa Calcutta.

THEO ĐẠO NHỜ GƯƠNG SÁNG

Lm. Giuse Tạ Duy Tuyền

Trong bộ phim Tiểu Sử Thánh Têrêxa thành Lisieux, đạo diễn đã chọn nữ diễn viên Lindsay Younce thủ vai Têrêxa. Điều đáng nói là sau khi hoàn thành bộ phim, nữ diễn viên ngoại đạo này đã xin theo đạo Công Giáo.

Cô nói: "Quá trình trở lại đạo công giáo của tôi đã bắt đầu ngay trước lúc tôi khởi sự cuốn phim, tuy nhiên tôi đã đợi cho xong phim rồi mới hoàn thành quá trình đó. Tôi nghĩ rằng việc được biết thánh Têrêxa đã dẫn tôi tới nhiều khía cạnh của đức tin công giáo mà tôi chưa được làm quen, đặc biệt là niềm vui phát sinh từ đau khổ khi bạn dâng nó lên Thiên Chúa như một của lễ. Bạn xin cho được đau khổ, bạn thấy vui trong đau khổ và đó có thể là những điều nhỏ mọn mà bạn tiến dâng lên mỗi ngày".

Điều mà cô cảm phục chính là thái độ sống nhịn nhục và phục vụ ân cần của thánh Têrêxa với nữ tu già Augustine. Một người nữ tu rất khó thương, thế mà thánh nữ vẫn yêu thương và biến hành vi ấy thành của lễ cứu độ trần gian để rồi thánh nữ đã có thể nói: "Nếu có tình yêu thì dù cúi xuống nhặt một cái kim cũng đủ cứu độ thế giới. Và ngài cũng nói: "Ơn gọi của ngài là tình yêu".

Ở đời người ta rất cần gương sáng. Gương sáng của người vợ có thể biến đổi người chồng nghiện ngập sa đọa thay đổi đời sống. Gương sáng của cha mẹ sẽ dẫn dắt con cái đi trong chân thiện mỹ. Gương sáng của người tín hữu có thể biến đổi người lương dân và giúp họ đón nhận Tin mừng.

Nữ diễn viên Younce đã được ơn theo đạo Công Giáo nhờ đọc tiểu sử và nhập vai thánh Têrêxa, và có lẽ đời sống của chúng ta nếu sống đúng tinh thần Kitô hữu là sống cho tình yêu thì chắc chắn sẽ mang về cho Chúa biết bao linh hồn.

Nhưng đáng tiếc, vì cuộc sống phản chứng của chúng ta đã khiến bao người lương dân ngã lòng, thất vọng khi chúng ta sống thiếu công bình, bác ái, yêu thương. Đôi khi chúng ta còn gây nên những bất đồng, khổ đau cho tha nhân như Đức Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô đã từng đại diện cho toàn thể Giáo hội xin lỗi anh em lương dân vì đời sống phản chứng Tin Mừng.

Hôm nay lễ khánh nhật truyền giáo là dịp cho chúng ta xác định ơn gọi của chúng ta là truyền giáo. Giáo hội Chúa Kitô thiết lập để sai đi truyền giáo. Người Kitô hữu là chi thể của Giáo hội cũng phải biết cộng tác vào chương trình truyền giáo theo khả năng và hoàn cảnh của mình. Mỗi người có thể là tay chân, là môi miệng, là mắt, là tai... đều phải tỏa sáng Tin mừng trong khả năng của mình.

Có thể bạn là người nghèo thì hãy sống khó nghèo, đừng vì nghèo mà sinh đạo tặc hay sống xa lánh Giáo hội. Hãy làm chứng cho thế giới biết rằng cuộc đời chỉ là một hành trình tiến về thiên quốc là nơi không còn đau khổ bởi đói, bởi hận thù chiến tranh, thế nên chúng ta hãy tin tưởng và bước đi trong hoàn cảnh của mình.

Có thể bạn là người giàu có, quyền thế hãy biết tận dụng ơn huệ Chúa ban để tôn vinh Chúa qua đời sống chia sẻ, cảm thông với những mảnh đời bất hạnh.

Có thể bạn là người bệnh tật, hay già nua, hãy dâng nỗi đau phần xác của mình để cầu nguyện cho Giáo hội, hãy cầu cho Giáo hội của Chúa có nhiều thợ lành nghề để mở mang Nước Chúa.

Có thể bạn là người khỏe mạnh, hãy cảm tạ Chúa bằng chính đời sống dẫn thân cho Tin Mừng tùy theo khả năng của mình.

Người ta nói rằng bạn chỉ có thể làm gương sáng nếu biết đặt tình yêu vào công việc của mình. Không có tình yêu sẽ không có những nghĩa cử đẹp cho đời. Không có tình yêu chúng ta sẽ biến môi trường sống của mình thành một sa mạc khô cằn. Chỉ có trong tình yêu chúng ta mới hết lòng quan tâm, chia sẻ và làm điều gì đó cho tha nhân.

Ước gì chúng ta luôn biết yêu mến Giáo hội, yêu mến công việc của Giáo hội để tùy theo hoàn cảnh chúng ta trở thành chứng nhân cho Nước Chúa. Amen.

NGƯỜI CAO NIÊN CÓ KHÔN NGOAN HƠN?

Tôi bị ám ảnh với cách nói: "*Người đầu bạc thì khôn ngoan*" (Kn 4:8-9). Nghĩa là người ta càng lớn tuổi càng khôn ngoan. Nhưng tôi nghĩ rằng tuổi tác và khôn ngoan không nhất thiết có liên quan. Có nhiều trường hợp tuổi tác không cân bằng với khôn ngoan, chắc chắn vậy, nhưng cũng có nhiều người cao niên vẫn không khôn ngoan hơn người trẻ. Có thể đó là lý do mà có câu nói khác: "*There's no fool like an old fool*" (Già còn chơi trống bỏi).

Khi tôi lớn hơn, tôi nghĩ về điều này là lý tưởng, và về "những thành tựu" trong đời tôi. "Những thành tựu" đặt trong ngoặc kép vì có một vài thành tựu tích cực và đáng khen, nhưng nhiều thành tựu không đáng khen. Có thể bạn hiểu điều này!

Khi tôi ngoài 20 tuổi, tôi không thể chịu được. Dĩ nhiên tôi biết mọi thứ, và tôi quyết định dựa trên những điều tôi muốn. Tôi không quan tâm việc quyết định của tôi có ảnh hưởng người khác hay không, hoặc có ảnh hưởng tôi lâu hay không, cuộc đời tôi và tính cách của tôi mà. Đó là cách của trẻ con: Tôi muốn cái tôi muốn, và tôi muốn nó ngay! Và đó là cách của tôi.

Tôi đã đọc một bài viết của CNN về một vấn đề trong vài thập niên qua ở xã hội Mỹ: Nhiều thanh niên không muốn trở thành người lớn. Họ từ chối trưởng thành vì không muốn chịu trách nhiệm. Họ tiếp tục sống cho mình. Họ sống như tôi đã sống. Nhưng tôi không còn là thanh niên nữa. Chưa đầy một năm nữa, tôi sẽ ở tuổi "thất thập cổ lai hy". Như vậy rõ ràng tôi không còn là thanh niên nữa, cả về cảm xúc lẫn tâm sinh lý. Tôi đã trưởng thành.

Khi tôi nhìn lại và hướng về phía trước, vấn đề là cho tới nay tôi vẫn chưa thành công, cuộc đời đã để lại cho thế giới một ít đắng cay vì tôi đã hiện diện ở đó. Cân nhắc điều đó, tôi nên làm gì trong tương lai và tôi còn sống bao lâu nữa? Tôi muốn người ta nhớ đến mình thế nào, và bây giờ tôi nên làm gì để điều đó xảy ra?

Một phần trả lời cho câu hỏi này là xác định thành công. Nói chính xác, tôi xác định thành công – cho tôi, cho người khác, cho các tổ chức, hoặc mọi thứ – như tôi làm tốt vì những gì tôi đã phác thảo và trù tính. Giả sử của tôi là ai đó đã thiết lập và tạo cách cho tôi. Đó là một dự tính đáng tin cậy "vừa xảy ra". Như vậy, tôi có

sống cuộc đời thỏa mãn tiêu chuẩn của Chúa về việc tôi làm tốt với những gì tôi được tiền định?

Trước hết, chúng ta phải cân nhắc điều chúng ta phải làm. Cân nhắc rằng Chúa là “nhà thiết kế” của tôi, và Ngài làm công việc cứu độ, tôi được gọi ý làm theo mục đích đã được tiền định. Thiên Chúa ở trong công việc của mọi người, Ngài nói rằng Ngài muốn tôi giới thiệu Ngài trong việc quan tâm và hòa giải thế giới với Ngài (x. St 2 và 2 Cr 7). Ngài muốn tôi làm những điều mà Chúa Giêsu sẽ làm nếu Ngài hiện diện ở đây (x. Ga 20).

Như vậy, tôi đã làm điều đó chưa? Tôi đã hành động như người đại diện của Chúa Giêsu? Tôi có hành động như thế cuộc đời tôi được Thiên Chúa ủy thác nhân Danh Ngài? Chưa. Tôi đã viết về giai đoạn đầu cuộc đời trưởng thành của tôi.

Nhưng tôi không như vậy nữa. Tôi không khó chịu như hồi thanh niên nữa. Và tôi không sống cho tôi như tôi từng sống trước đây. Tôi đã lớn khôn hơn, tôi nhận ra rằng tôi không sống theo ý mình nữa. Tôi nhận ra rằng Thiên Chúa đã chết cho tôi. Ngài kêu gọi tôi hoàn tất bốn phận, đó là **cứu độ người khác và xây dựng Nước Chúa**. Và điều đó tạo sự khác biệt.

Có lần một học giả nói về việc nghiên cứu các nhà lãnh đạo – cả đạo và đời, ông thấy rằng khoảng 2/3 số nhà lãnh đạo đều không hoàn tất tốt nhiệm vụ của mình. Nghĩa là, sau khi lãnh đạo, họ đã làm điều gì đó thay đổi cuộc đời của họ, để rồi cuối cuộc đời họ, đó lại là điều xấu hổ của họ!

Trường hợp của tôi, phần đầu cuộc đời là giai đoạn xấu hổ. Nhưng Thiên Chúa quá kiên nhẫn, cuối cùng Ngài lại ban cho tôi nhiều ân sủng hậu hĩnh. Ngài cho tôi nhận ra sự ngu xuẩn trong cách chọn lựa và quyết định của tôi. Và từ đó cuộc đời tôi đã thay đổi.

Bây giờ tôi hờ hững. Nhưng tôi không hờ hững. Tôi bận rộn với Chúa trong việc cứu độ và chứng tỏ ân sủng của Chúa Giêsu cho những người chưa hiểu biết. Thật tuyệt vời. Thực sự như vậy mới đúng là càng cao niên càng khôn ngoan. Tôi mong bạn cũng sống khôn ngoan như vậy!

LARRY BADEN

VIỄN ĐÔNG (chuyển ngữ từ TheologyWebsite.com)

BỘ PHIM VỀ TRẺ EM ĐƯỜNG PHỐ CỦA LUCA AMMENDOLA ĐÃ GIÀNH ĐƯỢC GIẢI «PHIM HAY NHẤT» NĂM 2021 - LÀM CHA CỦA CÁC ĐỨA CON KHÔNG ĐƯỢC YÊU THƯƠNG

(Gioakim Trương Đình Giai dịch từ nguyên bản tiếng Bồ Đào Nha)

O filme de Luca Ammendola sobre os meninos de rua ganhou o «Best Film Unicef» de 2021-Ser pai de filhos não amados đang tải trên Ossevatore Romano

20 tháng 7 năm 2021

"Chúng ta đang đối mặt với một thời điểm rất khó khăn ở Brazil. Có một cuộc khủng hoảng liên quan đến các giá trị cốt lõi. Chúng ta đang đánh mất khả năng yêu thương".

Giọng nói ấm áp và thân thiện của Cha Renato Chiera, một linh mục người Piedmont, người đã làm việc với trẻ em đường phố ở Brazil bốn mươi năm nay, hướng dẫn và đồng hành những hình ảnh của bộ phim Dear Child của nhà làm phim người Ý Luca Ammendola. Một bộ phim mãnh liệt, chua chát, sâu sắc và đồng thời tràn đầy hy vọng, kể lại cuộc đời của nhà truyền giáo này và những đứa con của ông, những đứa trẻ đường phố của ông, những người mà ông đã cống hiến và tiếp tục cống hiến cả đời, không quản ngại sức lực, ngay cả bây giờ lúc ngài gần tám mươi tuổi.

Bộ phim đã nhận được rất nhiều sự công nhận ở Ý và trên thế giới. Đáng kể nhất là giải "Phim hay nhất" năm 2021, được trao trong Liên hoan phim Ferrara vào tháng 6 năm ngoái. "Đối với Unicef, một đứa trẻ là một đứa trẻ, không có gì khác biệt việc nó sinh ra hay lớn lên ở đâu, bởi vì nó có cùng những quyền lợi không thể tranh cãi và nó xứng đáng với các cơ hội chính đáng". Câu chuyện, tiếp tục động lực của Quỹ Nhi đồng Liên hợp quốc, "cho chúng ta thấy công việc chăm sóc, tình yêu và sự cống hiến mà Cha Renato Chiera thực hiện để phục hồi một nhóm trẻ em cứu chúng khỏi ma túy, bạo lực và tình trạng bị bỏ rơi".

Phim lấy bối cảnh tại Nhà do Menor, được Cha Chiera thành lập ở Baixada Fluminense - một vùng ngoại ô rộng lớn, khó khăn và bạo lực của Rio de Janeiro - chứng kiến dòng chảy và sự đan xen của những câu chuyện về những người trẻ, những em từ thời thiếu niên, phải chịu đựng tất cả các loại bạo lực và nhiều lần cận kề với cái chết. Tales, 16 tuổi, từng là một tay buôn ma túy; Joshua, hơn một tuổi, trở thành một con nghiện ma túy; Vagner, chỉ mới 14 tuổi, đã có một giải thưởng trong đấu, "bị kết án tử" bởi các đội đã "dọn sạch" các vùng ngoại vi của thủ đô Brazil, loại bỏ những thanh niên nguy hiểm mà không ai muốn.

«Bi kịch lớn nhất - Cha Renato Chiera nói - không phải là nghèo, đó là không được làm con, không cảm thấy được yêu thương. Vì lý do này, đề xuất sự phạm và tâm lý của chúng tôi quan tâm đến một ai đó với "sự hiện diện" khiến họ cảm thấy là con. Đó là lý do tại sao tôi cố gắng trở thành cha của những đứa trẻ không được ai yêu thương này, và làm cho chúng cảm thấy như những đứa con của Cha của tất cả chúng ta». Nhà truyền giáo giải thích: "Dear Child" ("Con thân yêu"), "mang trong mình một thông điệp rất sâu sắc và hiện tại, không chỉ có giá trị đối với tình trạng tồi tệ của các khu ổ chuột ở Brazil. Đó là sự đắm chìm trong một thế giới bị gạt ra ngoài lề và bị bỏ rơi, mà nhiều người chưa biết đến. Nó có thể đánh thức lương tâm và đưa mọi người đi đến hành động».

Cha Renato hy vọng rằng bộ phim sẽ khiến mọi người "suy ngẫm về thực tế khắc nghiệt của một thế giới không cha mẹ. Và của những bậc cha mẹ không chăm sóc con cái của họ».

Theo người sáng lập Casa do Menor (Nhà cho trẻ vị thành niên), cần phải can đảm "nhìn thấy hậu quả của sự thiếu vắng này nơi trẻ em. Ngài cảnh báo rằng ở Brazil, cũng như phần còn lại của thế giới, chúng ta cần phải nghe thấy tiếng khóc của trẻ. Chúng muốn nói điều gì với chúng ta? Chúng nói gì với chúng ta về nỗi khổ của chúng? Và chúng ta phải nhớ điều mà Cha Gioan Bosco từng nói: "Yêu trẻ thôi chưa đủ, mà còn cần phải cảm nhận xem nó có được yêu không". Chính vì vậy, bộ phim là cơ hội phản ánh hiện thực của giới trẻ trong mọi bối cảnh, không chỉ có sự cơ cực, gay gắt của trẻ em đường phố. Cha Chiera tin chắc rằng "tình yêu chiến thắng bạo lực" và, bất chấp nỗi đau hàng ngày mà ngài chứng kiến ở ngoại ô

Rio, ngài không hề mất hy vọng. Ngài nói: "Chúng ta hy vọng vì chúng ta tin vào Đấng Phục sinh, chúng ta ở trong tay Chúa". Đây là lời kêu mời của nhà truyền giáo chiếu bộ phim này cho những người trẻ, gia đình, linh mục và các giáo lý viên, dĩ nhiên trong các trường học. Và tiếp theo là giấc mơ mà Đức Thánh Cha Phanxicô, rất quan tâm và gần gũi với nỗi đau khổ của các trẻ em, có thể thấy được nó. Nhà truyền giáo cũng gửi lời cảm ơn các nhà làm phim, Luca Ammendola, "một người có nhân cách nhạy cảm sâu sắc và có khả năng nắm bắt tinh vi những chi tiết chưa được quan sát". Đến lượt mình, Ammendola nói rằng với Dear Child, ông ấy muốn giúp đỡ công việc của Cha Chiera. Và ông tâm sự rằng ông đã có được một kinh nghiệm dày dặn khi thực hiện bộ phim này. Nhà làm phim nhớ lại: Cha Renato đã nói với tôi lần đầu tiên chúng tôi gặp nhau, "Cuộc sống thật đơn giản, chính chúng ta là người quyết định phức tạp hóa nó, trong khi nó đơn giản. Tất cả những gì chúng ta phải làm là yêu thương. Điều khó khăn chính là học để yêu thương".

Có lẽ chính xác đây có thể là thành quả tốt nhất của bộ phim này, trong mỗi phút của thời gian 76 phút của nó, nó mang đến cho chúng ta một trải nghiệm, đầy kịch tính và tuyệt vời như cuộc sống, để học, hoặc học lại để yêu.

ALESSANDRO GISOTTI

CHIA BUỒN

Được tin báo trẽ, Chị Têrêsa Đỗ Ngọc Khánh Vân, ái nữ ông Đỗ Công Minh, Cộng tác viên Tập san Lòng Chúa Thương Xót Liên giáo phận, được Chúa gọi về ngày 06/08/2021. Hưởng dương 45 tuổi.

Ban Biên tập Tập san Tài liệu Học tập LCTX Liên Giáo phận chân thành chia sẻ niềm tiếc thương cùng Ông và Gia quyến. Nguyện xin Thiên Chúa thương xót, cho linh hồn Têrêsa sớm được hưởng hạnh phúc trên Nước Trời.

THÁNH GIUSE, NGƯỜI CHA CAN ĐẢM VÀ SÁNG TẠO

Lm. An-tôn Nguyễn Văn Độ

Điểm thứ năm Đức Thánh Cha đề cao nơi Thánh Giuse là: "*lòng can đảm và óc sáng tạo*".

Nếu can đảm là đức tính cần thiết của mỗi người, giúp đương đầu với những khó khăn thử thách của bản thân, dám đối diện với chính mình... xử lý tốt công việc bất ngờ xảy đến, thì sáng tạo là điều vô cùng quan trọng nhưng không phải là điều dễ dàng trong đời sống mỗi con người.

Thánh Giuse là con người có đầu óc hết hết sức sáng tạo. Bằng chứng là trên đường về làm sổ kiểm tra, tới Bêlem không tìm được chỗ cho Đức Maria sinh con, Giuse đã dùng chuồng bò, biến nó thành ngôi nhà chào đón Con Thiên Chúa giáng trần (x. Lc 2, 6-7). Hay trước nguy cơ sắp xảy ra là Hêrôđê muốn giết Hài Nhi Giêsu, một lần nữa trong giấc mơ, Thánh Giuse đã được báo mộng để bảo vệ Hài Nhi, nửa đêm thanh vắng, ông liền thức dậy lánh sang Ai Cập (x. Mt 2, 13-14).

Phúc Âm không cho chúng ta biết Thánh Giuse, Con Trẻ và Mẹ Người ở lại Ai Cập bao lâu. Điều chắc chắn là các ngài cần phải có nơi ăn chốn ở. Hình ảnh Ngài trỗi dậy ban đêm, bồng ẵm Hài Nhi và Mẹ Người, rồi làm như Thiên Chúa đã truyền (x. Mt 1, 24; 2, 14.21) làm cho chúng ta mừng tượng ra một người chồng, người cha xoay sở việc gia đình thế nào. Phải là người can đảm và có đầu óc sáng tạo mới có thể cứu sống gia đình thoát khỏi bất hạnh và đói khát khi phải đối mặt với vấn đề di cư về nơi ăn chốn ở, thực phẩm thiết yếu để sinh sống nơi đất khách quê người.

Thánh Giuse thật là can đảm, nhờ can đảm mà khi đối mặt với thực tế đầy những khó khăn, Ngài đã vượt qua. Đưa gia đình trở về Nagiarét an toàn chứng tỏ bản lĩnh dũng cảm của người chồng, cùng với sức mạnh và đầu óc sáng tạo của người cha. Ngài đã "*biết cách biến vấn đề thành cơ hội khi phải đối mặt với nó*" (x. *Patris Corde, số 5*).

Cuộc sống là chuỗi những bí ẩn đòi hỏi con người phải tìm kiếm một cách có ý thức cần phải vượt khó, cái khó ló cái khôn. Sáng tạo

là điều vô cùng quan trọng. Nếu Thánh Giuse không có óc sáng tạo chỉ biết phụ thuộc vào những điều sẵn có hay đã được định hình trước thì không hiểu đời sống của Chúa Giêsu và Mẹ Người sẽ ra sao.

Đức Thánh Cha Phanxicô viết: “Cuộc sống của chúng ta vậy, đôi khi xem ra bị phó mặc trong tay kẻ có quyền, nhưng Tin Mừng cho chúng ta thấy điều gì mới là đáng giá. Thiên Chúa luôn tìm ra cách để cứu chúng ta, miễn là chúng ta thể hiện lòng can đảm đầy sáng tạo như người thợ mộc thành Nadarét, người có thể biến vấn đề thành khả năng bằng cách luôn tin tưởng vào sự quan phòng của Thiên Chúa” (x. *Patris Corde*, số 5).

Nếu có lúc dường như Chúa không giúp chúng ta, không có nghĩa là chúng ta bị bỏ rơi, mà là chúng ta đang được Chúa tin tưởng để tự mình lên kế hoạch, sáng tạo và tìm ra giải pháp.

Sau khi đề cao “lòng can đảm và óc sáng tạo” của Thánh Giuse, Đức Thánh Cha cũng mời gọi chúng ta bắt chước Thánh Giuse thương người nghèo và yêu Hội Thánh.

Vì tin cậy Thánh Giuse, Thiên Chúa đã trao Thánh Gia cho người coi sóc. Thánh Giuse đã chu toàn trách nhiệm cách tốt đẹp. Con của Đấng Toàn Năng đã đến trần gian trong tình trạng thật yếu đuối mỏng giòn, cần được Thánh Giuse che chở, bảo vệ, chăm sóc và nuôi nấng. Thánh Giuse, một người không chỉ cứu mạng Đức Maria mà còn luôn chăm lo cho Đức Maria và Chúa Giêsu nữa. Thánh Giuse không khác gì Đấng Bảo vệ Hội Thánh, vì Hội Thánh là sự tiếp nối Nhiệm Thể Chúa Kitô trong lịch sử, cũng như tư cách làm mẹ của Đức Maria được phản ánh trong tư cách làm Mẹ Hội Thánh. Từ nơi Thánh Giuse, chúng ta học được cách chăm sóc và yêu thương Hải Nhi cũng như Mẹ Người, yêu mến các bí tích và đức bác ái. Đức Thánh Cha đồng hóa việc yêu mến Giáo hội và người nghèo là yêu mến Hải Nhi và Mẹ Người (x. *Patris Corde*, số 5).

Thánh Giuse được coi như Đấng che chở cho người bất hạnh, người túng thiếu, lâm cảnh lưu đày, khổ đau và nghèo đói... Thánh Giuse làm gương cho chúng ta về sự yêu mến Hội Thánh, yêu thương nhân loại, nhất là những người nghèo khổ. Người nghèo khổ phải là đối tượng yêu thương của chúng ta. Vì Chúa Giêsu chịu đóng đinh hiện diện nơi họ.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

THÁNH TIẾN SĨ LÀ GÌ?

Tác giả bài viết: Tôma Phạm Quốc Doanh

Trong Giáo Hội Công Giáo Rôma, có một danh xưng nghe có vẻ hàn lâm, học vị. Đó là: Thánh Tiến sĩ. Chắc chắn, nhiều người sẽ hỏi: Sao lại gọi là Thánh Tiến sĩ? "Tiến sĩ" có giống như học vị Tiến sĩ ở hệ thống giáo dục không? Và làm sao để được gọi là "Tiến sĩ Hội Thánh"?

36 *Thánh* **TIẾN SĨ**

"Các hiền sĩ sẽ chói lọi như bầu trời rực rỡ, những ai làm cho người người nên công chính sẽ chiếu sáng muôn đời như những vì sao."
(Thánh ca Tin Mừng, Kinh Sáng, lễ kính thánh tiến sĩ)

Chính bản thân tôi cũng nhiều lần tự hỏi như vậy. Theo nghĩa nguyên gốc của tiếng La-tinh thì Tiến sĩ Hội Thánh "docere"- nghĩa là Giảng dạy. Tước hiệu này chỉ dùng cho những vị đã được Giáo Hội Công Giáo phong Thánh. Các Ngài có những tác phẩm nổi tiếng được toàn thể Giáo hội nhìn nhận là có ảnh hưởng và có lợi ích lớn. Sự hiểu biết nổi bật, hay sự thánh thiện rộng lớn của các Ngài được tuyên bố bởi Đức Giáo Hoàng, hay một Công đồng chính thức của Giáo Hội. Tước hiệu vinh dự này rất ít được trao ban.

Tính đến năm 2015, Giáo Hội Công Giáo Rôma có tổng số 36 vị Thánh Tiến sĩ, trong đó, có 2 vị là Giáo Hoàng, 1 Hồng Y, 1 Tổng Giám mục, 16 Giám mục, 11 linh mục, 1 phó tế, và 4 nữ tu.

Với hơn 2000 năm lịch sử hình thành và phát triển kể từ sau khi Chúa Giêsu vinh thăng về trời, khoảng 10000 vị hiền Thánh đã được tôn phong trên bàn thờ. Trong đó, chỉ có 36 vị được tôn phong Tiến sĩ, nhưng kho tàng các Ngài để lại cho đến ngày hôm nay thì thật lớn lao. Có lẽ, nếu đưa ra một phép so sánh mang tính khập khiễng thì: Kho tàng Thần học các Ngài để lại chỉ đứng sau kho tàng vô tận của cuốn Kinh Thánh mà thôi. Kho tàng ấy không phải được hình thành chỉ bởi những suy tư thần học cao siêu hay

những cuộc xuất thần hiểm thấy, nhưng còn là những con đường bé nhỏ, đơn sơ hay những vần thơ chứa đựng một tâm hồn.

Việc các Ngài được tôn phong lên hàng Tiến sĩ Hội Thánh, không lệ thuộc bởi sự cao siêu, trí thông minh hơn người cũng chẳng phải bởi những luận án đồ sộ, nhưng là những "con đường nên Thánh". Nên Thánh trong đời sống cầu nguyện, chiêm niệm, hy sinh, hay là những việc nhỏ bé như: Quét nhà, giặt giũ, nấu nướng, phục vụ mọi người...

Thánh bốn mạng tôi chọn, Ngài cũng là một trong số 36 vị đó. Tôi thường được nghe mọi người khen và nhắc đến: Thánh Tôma thành Aquinô là một nhà Thần học lớn của Giáo Hội. Tôi thấy thật hổ thẹn. Hổ thẹn không phải vì ganh tỵ với sự tài giỏi của Ngài, nhưng hổ thẹn vì tôi chưa nên Thánh được giống như Ngài. Đó là một ví dụ "đúng nghĩa" là Tiến sĩ theo nghĩa thông dụng. Nhưng cũng có những Thánh tiến sĩ chẳng hề có "Tổng luận Thần học- St. Thomas de Aquinas" cũng chẳng có "Bản dịch Kinh Thánh từ tiếng Hip-ri cổ- St. Giêrônimô". Ngài chỉ có trong tay cuốn "Tự thuật Một Tâm Hồn- St. Theresa de Lixieux". Trong đó, ghi lại tất cả những suy nghĩ, cảm nghiệm, hay những điều bé nhỏ Ngài đã làm. Và rất nhiều ví dụ khác nữa.

Trông về cuộc đời các Ngài, Hội Thánh mời gọi con cái mình, phải tìm và chọn cho mình một con đường nên Thánh, dù lớn lao hay bé nhỏ. Nhưng đó phải là con đường nên Thánh, nên trọn tình trọn nghĩa với Thiên Chúa, nên đồng hình đồng dạng với Chúa Giêsu, nên một thân thể trong Chúa Thánh Thần.

Các Thánh Tiến sĩ đã bảo vệ "luận án Tiến sĩ" của các Ngài bằng cả cuộc đời theo Chúa trọn vẹn. Bằng việc vâng theo ý Chúa trọn tình. Và "văn bằng Tiến sĩ" của các Ngài là Triều thiên do chính tay Thiên Chúa trao cho.

Lạy Chúa, chúng con cảm tạ Chúa đã cho chúng con gương thánh thiện của các vị Thánh. Chúa muốn chúng con học hỏi và noi theo các Ngài. Cuộc đời các Ngài hằng thao thức tìm kiếm Chúa. Xin cho chúng con biết chọn Chúa và đặt Chúa trên hết mọi sự. Xin cho chúng con luôn biết tìm kiếm Chúa, biết từ bỏ mọi sự trần gian,

để được mọi sự trên Thiên đàng- nơi các Thánh hằng cầu trực Chúa muôn đời. Amen.

DANH SÁCH CỦA 36 VỊ THÁNH TIẾN SĨ HỘI THÁNH (XẾP THEO THỨ TỰ THỜI GIAN SỐNG):

1. Thánh **Athanasiô**, giám mục thành Alessandria (296-373) người đã bênh vực thần tính của Chúa Giêsu chống lại Ông ARIÔ, và là một trong những vị thánh tiến sĩ nổi tiếng của Giáo Hội Công Giáo Đông Phương. Lễ kính ngày 02.5.

2. Thánh **Ephrem** của Syria (306-373), phó tế, rất giỏi về Kinh Thánh và việc mục vụ, tác giả của nhiều ca vịnh và của tập sách có tựa đề là "Chú Giải Kinh Thánh". Lễ kính ngày 09.6.

3. Thánh **Hilariô** thành **Poitiers** (315-367), giám mục và đã dẫn thân chống lại lạc giáo của Ario, trong tập sách nổi tiếng của ngài có tựa đề là "Bàn Về Thiên Chúa Ba Ngôi" (De Trinitate). Lễ kính ngày 13.01.

4. Thánh **Cyrollô** thành **Giêrusalem** (315-386), nhà hùng biện lỗi lạc. Lễ kính ngày 18.3.

5. Thánh **Grêgôriô Nazianzêno** (329-389), sinh tại Nazianzo vùng Cappadocia, nhà thần học nổi danh, có công giải thích những mâu nhiệm Kitô một cách sâu xa. Lễ kính ngày 02.01.

6. Thánh **Basiliô** thành Cesarea (330-379), giám mục, người có công tổ chức lại tinh thần đan viện đông phương. Lễ kính ngày 02.01.

7. Thánh **Giêrônimô** thành Stridone (335-420), linh mục, người đã có công dịch Kinh Thánh ra tiếng latin, được gọi là bản Phổ Thông (Vulgata) tiếng Latinh. Lễ kính ngày 30.9.

8. Thánh **Ambrôsiô** thành Milanô (339-397) Tổng giám mục Milanô. Lễ kính ngày 07.12.

9. Thánh **Gioan Kim Khẩu** (347-407), nhà hùng biện có tài, dám chống lại Hoàng đế của Constantinopoli lúc đó theo lạc giáo của Ario, nên thánh nhân bị đày và chết trong cảnh bị đày. Lễ kính ngày 13.9.

10. Thánh **Augustinô** (354-430), giám mục của Ippona, Bắc Phi, thần học gia và triết gia, tác giả của nhiều sách nổi tiếng, trong đó có hai tập sách "Confessions" (Tuyên Xưng) và "Thành Trì của Thiên Chúa" (City of God), được nhiều người biết đến. Lễ kính ngày 28.8.

11. Thánh **Cyriô** giám mục **Alexandria** (376-444), một trong những người có công tổ chức Công Đồng Êphêsô vào năm 431, và chống lại bè rối của Nestorio. Lễ kính ngày 27.6.

12. Thánh **Lêô Cả** (400-461), giáo hoàng. Lễ kính ngày 10.10.

13. Thánh **Phêrô Kim Ngôn** (380-450), giám mục, nổi tiếng về những bài giảng và những bài viết về Thiên Chúa Ba Ngôi. Lễ kính ngày 30.7.

14. Thánh **Grêgôriô Cả** (540-604) giáo hoàng, có công canh tân phụng vụ, cổ võ đời sống đan viện và những hoạt động truyền giáo. Lễ kính ngày 03.9.

15. Thánh **Isidôrô** giám mục Siviglia (560-636), người có công tổ chức lại Giáo Hội Công Giáo Tây Ban Nha thời đó. Lễ kính ngày 04.4.

16. Thánh **Bêđa khả kính** (673-735), thầy dòng Biển Đức, người Anh. Lễ kính ngày 25.5.

17. Thánh **Gioan Đamascênô** (676-749), linh mục, có công áp dụng triết học của Aristote để giải thích giáo lý công giáo. Lễ kính ngày 04.12.

18. Thánh **Gregorio Narek** (950-1010), linh mục viện phụ, người Armenia, có lòng sùng mộ Đức Trinh Nữ Maria. Lễ kính ngày 27.02

19. Thánh **Phêrô Damianô** (1007-1072), tu sĩ, sau được bổ nhiệm làm giám mục, được thăng tước Hồng Y, đại diện Đức Giáo Hoàng trong nhiều Công Nghị. Lễ kính ngày 21.02.

20. Thánh **Anselmô** thành Aosta (1033-1109), Đan viện phụ, giám mục, sang truyền giáo tại Canterbury, Anh Quốc. Lễ kính ngày 21.4.

21. Thánh **Bernardô** (1190-1153), người Pháp, viện phụ Citeaux, người có công canh tân dòng Xitô. Lễ kính ngày 20.8.

22. Thánh **Hildegard** thành Bingen (1098-17.9.1191), nữ tu, người Đức. Lễ kính ngày 17.9.

23. Thánh **Antôn Padova** (1195-1231), tu sĩ Phanxicô. Lễ kính ngày 13.6.

24. Thánh **Albertô Cả** (1205-1280), người Đức, tu sĩ dòng Đaminh, sau được bổ nhiệm làm giám mục, thầy dạy Thánh Tômasô Aquinô. Lễ kính ngày 15.11.

25. Thánh **Bonaventura** (1217-1274), tu sĩ Phanxicô, sau được bổ nhiệm làm giám mục, rồi hồng y. Lễ kính ngày 15.7.

26. Thánh **Tôma Aquinô** linh mục (1225-1274), tác giả của tập Summa Theologica (Tổng Luận Thần Học). Lễ kính ngày 28.01.

27. Thánh nữ **Catarina Siena** (1347-1380), người Italia, tu sĩ dòng nữ Đa Minh, có công hiệp nhất giáo hội bị chia rẽ lúc đó. Lễ kính ngày 29.4.

28. Thánh **Gioan Avila** (1500-10.5.1569), linh mục, Tây Ban Nha. Lễ kính ngày 10.5.

29. Thánh nữ **Têrêsa Giêsu** thành Avila (1515-1582), người Tây Ban Nha, người có công canh tân dòng Carmêlô. Lễ kính ngày 15.10.

30. Thánh **Gioan thánh giá** (1542-1591), người Tây Ban Nha, cộng tác với thánh Têrêsa thành Avila, để canh tân dòng nam Carmêlô. Lễ kính ngày 14.12.

31. Thánh **Phêrô Canisiô** (1521-1597), người Hòa Lan, linh mục dòng tên. Lễ kính ngày 21.12

32. Thánh **Roberto Bellarmino** (1542-1621), người Ý, tu sĩ dòng tên, sau được bổ nhiệm làm giám mục và hồng y. Lễ kính ngày 17.9.

33. Thánh **Laurensô Brindisi** (1559-1619), linh mục capucin, đi rao giảng khắp Âu Châu, và qua đời tại Lisbon. Lễ kính ngày 21.6.

34. Thánh **Phanxicô Salêsiô** (1567-1622), giám mục Genève, Thụy Sĩ. Lễ kính ngày 24.01.

35. Thánh **Anphongsô Maria Liguori** (1696-1787), người Ý, sinh tại thành Napoli, giám mục, sáng lập dòng Chúa Cứu Thế, chuyên môn về thần học luân lý. Lễ kính ngày 01.8.

36. Thánh nữ **Têrêsa Hải Đồng Giêsu** và Nhan Thánh (Têrêsa thành Lisieux, 1873-1897), người Pháp, nữ tu dòng kín Camêlô tại Lisieux. Lễ kính ngày 01.10.

Tổng Kết:

- 02 Giáo Hoàng (Thánh Grêgôriô Cả và Thánh Lêô Cả)
- 01 Hồng Y (Thánh Bônaventura)
- 01 Tổng Giám Mục (Thánh Anselmô)
- 16 Giám Mục (các Thánh: Albertô Cả, Alphongsô, Ambrôsiô, Athanasiô, Augustinô, Basiliô, Cyrillô thành Alexandria, Cyrillô thành Giêrusalem, Grêgôriô Nazian, Gioan Kim Khẩu, Hilario, Isidoro, Phanxicô Salê, Phêrô Kim Ngôn, Phêrô Đamianô và Rôbertô Bellarminô)
- 11 Linh Mục (các Thánh: Antôn thành Padua, Bêna Vênêrabilê, Bernađô, Gioan Đamascênô, Gioan Thánh Giá, Hiêrônimô, Lôrensô đê Brindisi, Phêrô Canisiô và Tôma Aquinô, Gioan Avila, Gregorio làng Narek)
- 01 vị Phó Tế (Thánh Ephrem)
- 04 Nữ tu (Thánh Catarina thành Siêna và Thánh Têrêsa Giêsu, Thánh Nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu, Thánh Hildegard thành Bingen)

ĐỨC GIÁO HOANG BÊNÊĐICTÔ XVI

36 Thánh TIỀN SĨ

Đức giáo hoàng Bênêđictô XVI là thần học gia lỗi lạc ở cuối thế kỷ XX, đầu thế kỷ XXI. Dù nổi tiếng là "nhà họ phọp của Vatican", song ngài cũng là người có óc tài hước và tinh nghịch, là người có tâm hồn đầy khoan dung, biết thưởng thức nghệ thuật.

Ngày 11 tháng 02 năm 2013, năm thứ tám triều đại giáo hoàng của ngài, Đức Bênêđictô XVI tuyên bố thoái vị. Ngài là giáo hoàng đầu tiên từ nhiệm sau 1000 năm lịch sử Giáo Hội, và cũng là giáo hoàng đầu tiên từ bỏ chức vụ giám mục Rôma khi còn đương nhiệm.

36 Thánh TIỀN SĨ

36 Thánh TIỀN SĨ

36 Thánh TIỀN SĨ

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

ĐAU LƯNG

BS Nguyễn Ý Đức

Sau Nhức đầu thì Đau lưng Lower Back Pain là nguyên nhân thứ nhì gây đau cho mọi người, đặc biệt là với người cao tuổi.. Chăm sóc đau lưng cũng là nguồn phí tổn khá cao, có lẽ chỉ sau các bệnh về tim.

Với nhiều nhà chuyên môn y tế thì Đau Lưng hầu như là một căn bệnh của đời sống gây ra do thói quen bất thường của người bệnh. Vì họ đứng, họ đi, họ nâng nhắc hoặc lôi kéo sự vật nặng không đúng cách, đưa tới nguy cơ tổn thương cho các thành phần của lưng. Khi đã bị một lần thì đau lưng cũng có nguy cơ tái phát.

Các nhà chuyên môn cũng ước lượng là 80% các trường hợp Đau Lưng có thể phòng ngừa được nếu ta để ý một chút hoặc nếu ta có vài kiến thức căn bản về cột sống.

Lưng là phần dưới của thân mình gồm có 5 đốt xương sống, các gân, dây chằng, cơ bắp để giữ lưng ngay thẳng. Các đốt xương này chịu đựng sức nặng của phần trên của thân mình, cho nên chúng rất dễ tổn thương.

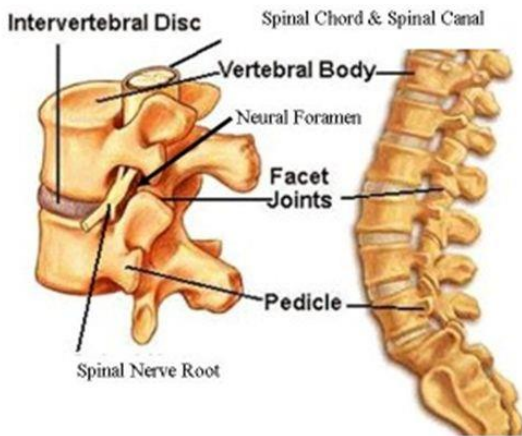
Từ các đốt sống này xuất phát dây thần kinh não tủy. Giữa các đốt sống là đĩa sụn liên hợp giúp cột sống cử động trơn tru.

Đau lưng thường thường gây ra do ba nguyên nhân chính:

- căng cơ bắp - dây chằng trong các hoàn cảnh như mập phì, có thai, người cao tuổi ít vận động, nâng mang vật nặng mà lại dùng sức mạnh của lưng, tư thế không ngay thẳng, nhiều xúc động mạnh...

- thoái hóa đĩa đệm.
- viêm mặt khớp xương.

Ngoài ra, bị chấn thương, u bướu, viêm nhiễm cột sống, nằm ngủ trong vị thế bất thường hoặc nệm quá mềm cũng là nguy cơ gây đau lưng. Nhiều trường hợp phụ nữ với nhũ hoa quá khổ cũng gây ra đau lưng vì lưng chịu một sức nặng ngoài khả năng.

Người cao tuổi thường hay bị đau lưng vì sự thoái hóa cột sống, cơ bắp dây chằng lỏng lẻo, đốt cột sống dễ bị nghiêng vẹo, đè vào dây thần kinh não tủy, gây ra đau. Với các bác, chỉ khom khom di chuyển một chậu cây cảnh hoặc cúi xuống bế đứa cháu nội ngoại cũng dễ dàng ôm lưng nhăn nhó.

Theo các nhà chuyên môn, 80% dân chúng đều bị đau lưng một vài lần nào đó trong cuộc đời. Đau lưng là lý do hàng đầu khiến cho người dưới 45 tuổi phải nghỉ việc.

Đau lưng có thể là cấp tính hoặc kinh niên.

Cấp tính thường kéo dài khoảng 4 tuần lễ còn kinh niên thì liên tục đau, có khi cả dăm ba tháng.

Những cơn đau và cứng khớp thường xảy ra vào buổi sáng sớm và xế chiều. Ban đêm cơn đau khiến người bệnh khó ngủ.

Đau cũng thường thấy ở dưới chân khi đi lại hoặc đứng lâu.

PHÒNG TRÁNH

Phòng ngừa có mục đích tránh các căng dãn không cần thiết cho cơ bắp và cũng để tăng cường sức mạnh cho các bắp thịt hỗ trợ cột sống.

1- Khi mang vật nặng, không nên khom lưng xuống để nhắc vật đó lên, mà ngồi xuống, hai tay ôm cầm vật đó

rồi từ từ đứng lên qua sức mạnh của đầu gối, như vậy tránh được sự tổn thương cho lưng.

2- Khi vật nặng nằm ở trên bàn, ta có thể ôm vào bụng hay quay lưng ôm đồ vật vào lưng để mang đi.

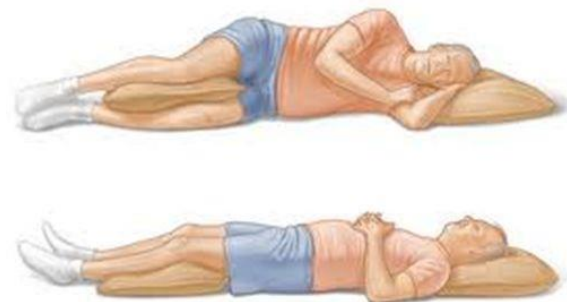
3- Đừng đi giày gót quá cao, làm xương sống xiêu vẹo, yếu.

4- Giữ dáng điệu ngay ngắn.

5- Khi đứng, bụng thót phẳng, hướng xương chậu về phía sau sẽ giúp phần dưới của cột sống vững hơn. Nếu cần đứng lâu thì đặt một chân lên vật cao khoảng hai tấc để ngả xương chậu về phía sau.

6- Ngồi lâu đều gây nhiều khó chịu cho lưng. Vì thế lâu lâu nên đứng dậy, đi qua đi lại, thư giãn xương lưng. Tránh ngồi trên nệm ghế quá mềm.

7- Nệm xe đều gây đau lưng khi ngồi quá lâu. Nên lót lưng với một cái gối nhỏ và để tay trên vật tựa; kéo ghế gần về phía trước để đầu gối cao bằng hông.

8- Nên ngủ trên nệm cứng; nằm nghiêng, đầu gối co thước thợ hoặc khi nằm ngửa thì lót gối dưới khuỷu chân. Gối cao vừa phải để đầu và mình ngang bằng;

9- Khi cần coi tivi hoặc đọc sách lâu, nên nằm để tránh căng cho xương sống.

10- Quần áo không nên quá bó sát vào người để cơ bắp, xương khớp không bị gò bó..

11- Tập thể dục với các cử động làm thư giãn khớp xương và bắp thịt, tăng cường sức mạnh cho bắp thịt, dây chằng ở lưng.

12- Buổi sáng ngủ dậy, trước khi bước ra khỏi giường nên tập các cử động vẹo người qua lại để thư giãn lưng. Lý do là sau bảy giờ nằm ngủ, xương khớp, bắp thịt cứng lại, nếu đứng dậy ngay có thể té ngã, gây tổn thương cho lưng và các phần khác của cơ thể.

13- Không hút thuốc lá vì nicotine làm giảm máu lưu thông tới lưng khiến cơ khớp yếu.

14- Giảm cân nếu quá mập, vì mập phì làm mô mềm ở lưng căng cứng. Hai phần ba người bị đau lưng kinh niên đều bị béo phì.

Vài cử động để thư giãn cột sống

Low Back Pain Exercises

1- Đứng thẳng, hai bàn chân xa ngang thân người, úp hai bàn tay lên ngang lưng. Đầu gối ngay thẳng, ưỡn lưng về phía sau càng xa càng tốt. Giữ nguyên vị trí trong vài ba giây rồi trở lại dáng điệu bình thường. Làm cùng động tác năm lần.

2- Đứng ngay thẳng, tựa hai tay lên phía sau của thành ghế. Đầu gối thẳng, dơ một chân về phía sau càng cao càng tốt. Hạ chân xuống từ từ và làm cùng động tác với chân kia. Làm năm động tác liên tiếp cho mỗi chân.

3- Nằm sấp, hai chân duỗi thẳng, khuỷu tay gấp,

hai bàn tay úp xuống sàn. Dùng hai tay đẩy thân mình lên càng cao càng tốt, mông và chân vẫn phẳng dưới sàn. Nhắc lại cùng động tác 10 lần.

4- Nằm ngửa, đầu gối gập lại, hai bàn chân để dưới đất. Từ từ nhắc đầu và vai khỏi sàn, hướng hai bàn tay về phía đầu gối, giữ vị trí trong mười nhịp đếm rồi nằm thẳng mình trở lại. Nhắc lại cùng cử động năm lần.

5- Nằm sấp, chân tay dựng mặt bằng. Nâng cao một chân, đếm từ 1 đến 10 rồi hạ chân xuống. Nhắc lại cùng cử động với chân kia. Làm 5 lần mỗi chân.

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 10/2021	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B. 69)	13
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Vacxin cho con người hôm nay	17
◆ Yêu mến Mẹ Mân Côi	20
◆ Tràng chuỗi Mân Côi - Sợi dây yêu thương	24
◆ Hẻm nhỏ - Tình người	28
◆ Thiên Chúa, Đấng luôn bị hỏi ở đâu trong cơn đại dịch	31
◆ Tại sao Thiên Chúa cho phép đại dịch xảy ra	36
◆ Tản mạn... Cội nguồn	39
◆ Cách Chúa nhận lời cầu nguyện của con người	41
◆ Theo đạo nhờ gương sáng	45
◆ Người cao niên có khôn ngoan hơn?	47
◆ Bộ phim về trẻ em đường phố...	49
◆ Thánh Giuse, người cha can đảm và sáng tạo	52
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Thánh Tiến sỹ là gì?	54
✠ Phòng mạch miễn phí :	
◆ Đau lưng	60

